PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 3
БЕРЕЗЕНЬ
1980

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXI БЕРЕЗЕНЬ 1980 Ч. 3

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 3 MARCH, 1980 VOL. XXI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$10.00
Передплата до інших країн	10.00
Поодиноке число	1.00

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$10.00
Subscription in other countries	10.00
Single copy	1.00

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Т. Шевченко — Неофіти	1
Т. Шевченко — Не гріє сонце на чужині	1
Проф. І. Власовський — Шевченко як християнин	2
Т. Горохович — Міжнародний рік дитини	5
Орися Судчак — В обороні української справи	9
А. Курдидик — Творець фільмів про мистецтво	10
Г. Михальчук — Український ткацький гурток	12
— Курси українського килимарства	13
Ви належите до Канади	14
Doreen Wasylyshyn Keir — Attention is focussed on Ukrainian-Canadians by the Governor-General	15
Litian Mytruk — Lynda Woronchak a new memeber...	16
V. Shewchuk — Wirsta Show in Edmonton	17
Відділ для дітей	18
Іванна Дженіс — Подяка заслуженим членкам	19
К. Рожак і Ф. Пелех — Звіт пров. з'їзду	20
Громадська і родинна хроніка	20
Річні звіти відділів	27
Українська вишивка	29
Квіти незабутнім	30
Довкола дому	32

НА ОБКЛАДИНЦІ: Т. Шевченко — Автопортрет

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки	2.50
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75
Статут Союзу Українок Канади	0.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.50
Українські коляди, С. Яременко	0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	6.00
Я вернуся, О. Крамар	0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C.	3.95
"Ukrainan Canadiana" U.W.A.S.	12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Koziy	0.50
Візитівки, з смолоскипом, тузин	1.00
Портрет Лесі Українки	2.00
Картки на листи з конвертами, з смолоскипом, тузин	1.50
Макатки — сувенір з Ювілею 50-ліття Союзу	5.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок	1.50
„СМОЛОСКИП" — відзнака СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ	7.00
Срібні ложечки, з смолоскипом	9.50
Також маємо серветки, з смолоскипом, добра якість, тузин	1.25

Союз Українок Канади — Едмонтон, Альберта

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

№25 11024 — 82 Ave.,

Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

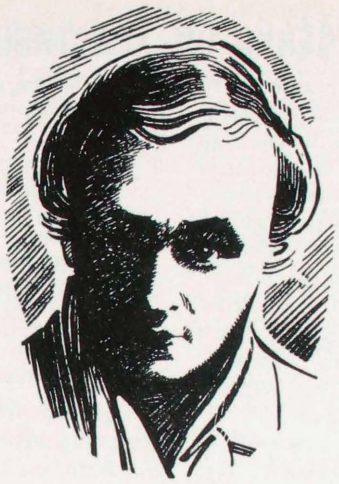

НЕОФІТИ

Уривок поеми

Благословенная в женах
Святая праведная Мати
Святого Сина на землі!
Не дай в неволі пропадати,
Летучі літа марно тратить,
Скорбящих радосте, пошли! —
Пошли мені святеє слово,
Святої правди голос новий;
І голос розумом святим
І оживи і просвіти!
І розкажу я людям горе,
Як тая мати ріки-море
Сльози святої пролила,
Так як і Ти, — і прийняла
В живую душу світ незримий
Твойого розп'ятого Сина...
Ти, Матір правди на землі,
Ти сльози матері до краю,
До краю вилила! Ридаю,
Молю ридаючи: пошли,
Подай душі убогій силу,
Щоб огнено заговорила,
Щоб слово пламенем взялось,
Щоб людям серце розтопило
І по Україні понеслось,
І на Україні світилось
Те слово чистеє кадило
Чистішій істини.

Не гріє сонце на чужині

Не гріє сонце на чужині,
А дома надто вже пекло.
Мені не весело було
Й на нашій славній Україні.

Ніхто любив мене, вітав,
І я хилився ні до кого,
Блукав собі, молився Богу,
Та люте панство проклинав,

І згадував літа лихії,
Погані, давнії літá:
Тоді повісили Христа —
Й тепер не втік би син Марії!

Ніде не весело мені
Та, мабуть, весело й не буде
І на Україні, добрі люди,
Отже таки й на чужині.

Хотілося б... та й то для того,
Щоб не робили москалі
Труни із дерева чужого,
Або хоч крихотку землі
Ізза Дніпра мого святого
Святії вітри принесли,
Та й більш нічого. Так то, люди,
Хотілося б... Та що й гадать...
На що вже й Бога турбувать,
Коли по-нашому не буде.

[Орська кріпость, 1847]

Проф. І. Власовський

ШЕВЧЕНКО ЯК ХРИСТИЯНИН

Визначний член Кирило-Методіївського Братства, тайної організації української молоді в Києві в 40-их рр. XIX сторіччя, письменник Пантелеймон Куліш так засвідчив у спогадах про це Братство ролю Шевченка в ньому:

„На Шевченка дивилась незв'язана нічим, опріч дружби, братія, як на якийсь небесний світильник, і це був погляд правдивий. Озираючись назад, можемо сказати без кощунства про його великого, хоч і пригашеного дечим духа: »Він був світильник, що горів і світив«. Шевченко з'явився посеред нас, як видиме оправдання нашого надхнення звише...".

„Він був світильник, що горів і світив" — ці слова взяті Кулішем з Євангелії (Іоан V, 35); ними Ісус Христос означував ролю в тодішньому громадянстві Свого Предтечі й Пророка Іоана Хрестителя. Порівняння поетів з пророками і поетичного слова з словом пророчим взагалі було поширене в часах, коли творив Шевченко. Але ж у відношенні до його творчости — і по змісту до її і чисто по біблійній формі, — характеризували його, як пророка, буде „поглядом праведним", як висловився Куліш:

„Неначе праведних дітей,
Господь, любля своїх дітей,
Послав на землю їм пророка —
Свою любов благовістить.
Святому розуму учить.
Неначе наш Дніпро широкий,
Слова його лились, текли,
І в серце падали глибоко,
І ніби тим огнем пекли
Холодні душі"... („Пророк").

Споглядаючи всю творчість Шевченка, шлях страдницького життя його і ролю поета в народі його, ми з повним правом прикладаємо до нього самого цей його образ пророка — посланника Божого. Не був Шевченко пророком „кротким", як сам привітав він письменницю Марка Вовчка: „Господь послав тебе нам, кроткого пророка..." „Він був палким пророком. Коли в українськім письменстві до Шевченківської доби вказують, як предтеч його, ченця

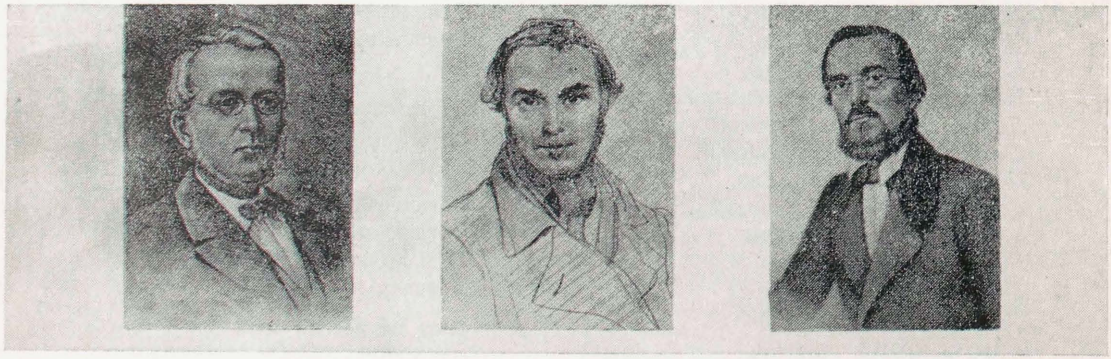

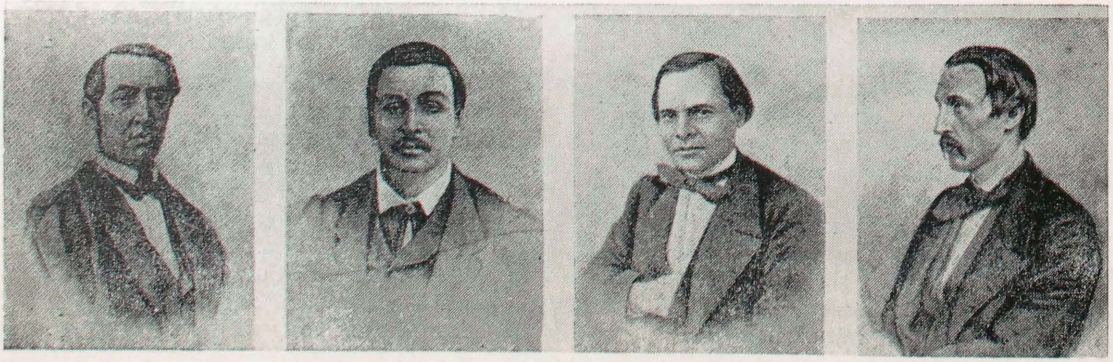

Члени Кирило-Методіївського Братства. Верхній ряд зліва направо: М. І. Гулак, Т. Г. Шевченко, М. Костомарів; другий ряд: Д. П. Пильчиков, О. В. Маркович, В. М. Білозерський, П. Куліш.

XVII віку Івана Вишенського і філософа XVIII віку Григорія Сковороду, то палкою вдачею і святим гнівом проти неправди і насильства в світі Шевченко ближчий до Івана Вишенського, ніж до „кроткого мораліста" Сковороди. Але всіх трьох споріднює християнський ідеалізм і на ньому оснований глибокий правдивий демократизм, любов до меншого брата, до всіх гноблених, вбогих, скривджених, поневолених... А найперше гаряча любов до знедолених мас свого рідного народу, що й природно є, за словами апостола, які ставить Шевчекно епіграфом до відомого свого „Послання" землякам: „Коли хто скаже: я люблю Бога, а брата свого ненавидить, той єсть лжець, бо хто не любить брата свого, якого бачить, то Бога, Якого не бачив, як може любити?" (Іоан. IV, 20).

Моральні ідеї, моральна проповідь взагалі в історії людства пов'язані з релігією. Релігія для моралі те саме, що корінь для рослини і безрелігійна мораль є абсурдом!

„Умийтеся! Образ Божий багном не скверніте!" — кличе Шевченко в згаданім „Посланні" тих земляків своїх, які „людей запрягають в тяжкі ярма, орють лихо, лихом засівають"...

„Людина — образ Божий" — Та ж в цих трьох словах ціла християнсько-релігійна система, релігійна наука про походження і призначення людини в світі.

Большевики чваняться тим, що твори Шевченка вони видали в кількості 6 мільйонів примірників і на 40 мовах „совєтських" народів. Але ж як викривлюється ними самий образ української літератури, як брехливо освітлюється погляди його учням у школі і поза школою! Звичайний засіб до цього, вихоплюється окремі місця з творів поета та на них показується, що Шевченко був безбожник, лютий ненависник панів, вістун пролетарської революції, який кликав: „Щоб збудить хиренну волю, треба миром, громадою обух сталить та добре вигострить сокиру". Це улюблене місце з Шевченка в „совєтських" промовах про Шевченка. Чи такий образ Шевченка дає нам Куліш, коли Христовими словами називає його „світильником, що горів і світив"? І він дійсно є таким, коли беремо в цілому його політичне слово в „Кобзарі", все літературне наслідля після нього в повістях, щоденнику, листуванні. „Я на сторожі коло їх (людей) поставлю слово", говорить Господь у Шевченка. О, як глибоко розумів Шевченко цей Божий дар людини — слово! І з словом поета, що залишив його нам, стільки вистраждавши за нього, треба поводитися чесно!

Християнським світоглядом, вірою в Бога, в Христа, „Сина Божія во плоті" („Неофіти") — пройнята творчість Шевченка. Дайте собі труд, читаючи „Кобзаря", скупчити свою увагу, скільки Шевченко присвячує місця молитві до Бога, і своїй і своїх героїв! Від кріпацького дитинства вдома, коли: „я собі у бур'яні молюся Богу, і не знаю, чого маленькому мені тоді так приязно молилось", через все життя, аж до останньої поезії перед смертю в лютому, 1861 року, де каже: „Нескверними устами помолюсь Богу, та й рушимо тихенько в далеку дорогу"... У світовій світській поезії ледви чи знайдеться у котрого поета стільки, як у Шевченка, звернень його почуття і думки до Господа. І нам лишив той же заповіт:

„Любітеся, брати мої,
Україну любіте,
І за неї безталанну
Господа моліте"...

Є два моменти в творах Шевченка, з яких користають і безбожники, щоб до свого табору приписати великого Шевченка, і горді в своєму „правовірстві" різні ретрогради, що так само звуть Шевченка безбожним.

Перше, — це місця в його творах, де він нарікає на Бога, а в цих наріканнях доходить іноді до того, що каже: „я не знаю Бога" („Заповіт"). Не з світогляду Шевченка виходили такі слова, а з палкого його почуття, як людини, що чуттєво сприймає, в обуренні, безмірному, горе, сльози людські від неправди, насильства в світі .

„Чи Бог бачить із-за хмари
Наші сльози горе?
Може й бачить, та помага...
Пошлем думу аж до Бога,
Його розпитати:
Чи довго ще на цім світі
Катам панувати?.." („Сон")

Подібні настрої переживали не раз і св. пророки, праведники, як бачимо з Св. Письма. „Праведним останеш Ти, Господи..., а все таки буду я говорити до Тебе про правосуд: чому це щаститься безбожним на їхній дорозі, і добре діється зрадливим? Ти понасаджував їх, вони позакорінювались, ростуть і плодяться", нарікає на Бога пророк Єремія (XII, 1 - 2). „Я скажу Богу: не обвинувачуй мене, а об'яви мені, за що мене так переслідуеш? Чи Тобі це добрим видиться, що так пригнічуєш мене, що байдуже Тобі діло рук Твоїх, а на раду безбожників по-

силаєш світло", — говорить до Бога праведний Іов. (Іов. X, 2 - 4). Чи ж на підставі таких місць можна говорити про безвірство пророка Єремії, або праведного Іова? Ні! — це є вирази почувань, а не поглядів, це часові настрої, при незрозумілості для людини шляхів Божого Проділня...

Друге, — про безбожництво Шевченка говорять, посилаючись на ті його твори, або місця в творах, де він виступає з гнівними докорами церковній і світській владі за викривлення нею в історичному християнстві християнських ідей, євангелія правди і любови. А чи ж в історії християнства, як західнього, так і східнього, мало було таких, явищ, коли іменем Христа творились злочинства, „розливалось широке море сліз і крови" („Ляхам")? Чи Церква на Сході не ставала знаряддям, — а і зараз не є таким, — в руках певних політичних режимів?

В часах Шевченка в офіціяльній Православній Церкві в Росії панувала, від Петра Першого, система цезарепапизму, коли головою Христової Церкви вважався цар, і офіційна Церква освячувала самодержавний лад у Росії і кріпацтво народу. Союз Церкви з цим режимом викликував у Шевченка, як і взагалі в поступовому громадянстві тих часів, велике обурення. Він гнівно докоряє князям Церкви за їх облуду:

„За кого ж Ти розпинався,
Христе, Сине Божий?
За нас добрих, чи за слово
Істини? Чи може
Щоб ми з Тебе посміялись?
Воно ж так і сталось!
Храми, каплиці і ікони,
І ставники і мірри дим,
І перед образом Твоїм
Неутомнії поклони
за кражу, за війну, за кров:
Щоб братню кров пролити просим,
А потім в дар Тобі приносим
З пожару вкрадений покров..."
(„Кавказ")

„За кого ж Ти розпинався, Христе, Сине Божий?" Чи це питання не в стократ гостріше постало б у Шевченка, як би жив він у наші часи і побачив би князів Церкви Московської патріярхії в СССР в союзі вже з державною владою комуністичною і атеїстичною? І що сказав би він при виді архиєреїв Христової Церкви на службі такій владі, при виді „пастирства" в Церкві, яке ім'ям Христа покриває злодіяння безбожників?

Напевно б він, як християнин, як апостол правди, волі і братерства, цих християнських ідеалів, яких не знає комуністична наука Маркса - Леніна - Сталіна, звернувся б ще з більшою силою в гарячій молитві до Бога:

„Окрадені, замучені
В путах умираєм,
Не молимось чужим богам,
А Тебе благаєм:
Поможи нам, ізбави нас
Вражої наруги!
Поборов Ти першу силу,
Побори і другу,
Ще лютішу...
Смирилася душа наша...
Встань на ката знову!"
(„Псальми Давидові")

З „ДЕННИКА" ШЕВЧЕНКА

Свої спомини „Денник" почав Шевченко писати 12 червня 1857 року, коли дістав вістку, що його випустять на волю. В Петропавловській кріпості писав до 29 липня 1857 р., а від 5 серпня писав вже виїхавши з кріпости на волю. А на волі писав до 13 липня 1858 р.

Та з Шевченкового листа до княжни Варвари Репніної, писаного в Орській кріпости 27 лютого 1848 р. виходить, що Шевченко вже в Орській кріпости починав писати свій „Денник". Бо каже він у тім листі:

„З того дня, як прибув я до КО (Кріпости Орської), пишу Щоденник свій. Розгорнув сьогодні зшиток і думав хоч сторінку Вам переказати, — і що ж! Таке воно одноманітно-сумне, що аж сам перелякався і... спалив мій Щоденник на свічці, що дотлівала. Погано зробив. Шкода мені потім було мого Щоденника, як матері шкода своєї дитини, хоч і потвори".

В тім же листі виявляється велика релігійність Шевченка:

„Вчора просидів до ранку й не міг думок зібрати, щоб лист скінчити. Опанувало мене якесь чуття недовідоме:

„Прийдіть всі труждающіїся і обремененії і аз успокою ви". (Прийдіть всі струджені й обтяжені, а я дам вам заспокоєння). Перед Благовістям до Утрені згадав я слова Розп'ятого за нас і неначе ожив: пішов до Утрені і молився так радісно, чисто, як може ніколи досі. Я тепер говію й сьогодні причащався Св. Тайн. Хотів би, щоб усе життя моє було таке чисте і прикрасне як у цей день"...

Тоня Горохович

МІЖНАРОДНИЙ РІК ДИТИНИ

(Доповідь виголошена на вечорі Року Дитини в Скарборо, Онт.)

Проголошення МРДитини має своє джерело в багатьох змінах нашого життя. Зміни тривожні, бо вони є ознакою дегуманізації людини. Тепер чуємо часто, що девізом людини стало „Раз людина живе — кожний думай тільки про себе". Преса, радіо, телевізія приносять нам щоденно повінь інформацій про злочини, самогубства молоді, про перекупства, про розводи, про велику кількість малолітніх матерів, про крадежі й шахрайства, словом, — бачимо як на очах людина занепадає.

В розмовах ми постійно журимося станом, шукаємо за причинами його. А їх багато.

Величезний розвиток науки, зокрема техніки, приніс багато добра, вигод, здобутків для полегшення життя, але й захитав духову рівновагу. Багато молодих людей пірвали зв'язок з релігією, для них Бог умер. Великі переселення людей наслідком війни й інших політичних та соціяльних процесів позбавили їх батьківщини, національности, нові ідеали відривають переселенців від живого коріння. Життя переселених у двох різних культурах привів був до теорії т. зв. „плавильного кітла", в якому вони мали засимілюватися й прийняти культуру автохтонів. А відомо, за доказами вчених, що людина швидше піде за добробутом матеріяльним, ніж за збагаченням духовости. Тому багато переселенців за заробітки віддали вже багато скарбів своєї культури, відреклися свого народу. А що найболючіше — вони не хотіли, чи не зуміли завдати собі труду, щоб передати своїм дітям спадщину народу.

Але негативно діють на нові покоління не тільки згадані процеси й події. Добробут і матеріялізація сприяють деґрадації і таких вартостей, як духові зусилля батьків при вихованні дітей. Теперішнє покоління батьків — одні з вигоди, інші зі страху перед невдачами у вихованні обмежуються до однієї - дві дитини. Ми є свідками також і такого явища, як деґрадація материнства. Матері не хочуть займатися вихованням дітей, залишають їх на піклунок, щоб могли заробляти гроші. Ідеологія сучасного фемінізму уважає, що професійна жінка не повинна „марнувати" своїх талантів при виконуванні материнських обов'язків, вона повинна виявляти свої таланти як професіоналістка. Д-р Саллі Шевіц („Нью-Йорк Таймс") так висловилась на цю темю: „Як мати і лікарка-педіятр, я є свідком згубних наслідків деґрадації материнства і того, як багато шкоди це вже завдало дітям і тим молодим матерям, які самі могли б виховувати своїх дітей. Треба їх переконувати, що вони мають втішатися традиційною ролею жінки-матері не тому, що вони нездібні до іншої ролі, а тому, що це багато корисніше для їхніх дітей". Брак домашнього виховання, перебування дітей в нездоровому кліматі сучасної вулиці, підсилене атмосферою панівної еґоїстичної виховної філософії „роби, що тобі подобається, дитино", бо, мовляв, це розвиває твою індивідуальність, ведуть до тих згубних наслідків, які ми всі спостерігаємо в поведінці дітей.

Ліберальна система у вихованні та навчанні принесла дещо позитивне в тому сенсі, що поставила дитину в осередку зацікавлення старших, але й ще більше шкоди тим, що сказала — „дитині все вільно". Тому маємо прекрасні шкільні будинки, люксусове в них улаштування, лябораторії, басейни, городи, спортові залі й приладдя, але поруч з цим низький рівень навчання, розбої, наркоманів, хуліганство й погоню в дітей за матеріяльними добрами, отож повна матеріялізація молоді, як заперечення природженого її вікові ідеалізму. Маємо звіти, що молодь у початкових школах не опановує техніки читання, що словник її першої мови дуже убогий, що й середньошкільники не вміють грамотно писати, висловлюватися літературною мовою.

У зв'язку з цим і домашнє виховання в тих родинах, що прикладаються до нього, часто не дає бажаних вислідів. Воно дуже утруднене через оті згадані вже величезні зміни у багатьох ділянках нашого життя. Виходити успішно з тих складностей неможливо без одночасного виховного процесу, вміло наладнаного не тільки для дітей, але й для батьків. Хоч наші батьки мають змогу користати з найновіших осягів педагогічної літератури чужими мовами, але, як це ствердив К. Ушинський, у кожного народу є свій власний особливий ідеал людини, який відповідає його психіці, вимогам його суспільного життя. Він каже, що „виховні ідеали кожного народу просякнуті національністю більше, ніж щось інше, просякнуті до того, що неможливо їх перенести на чужий ґрунт". Тому й українська педагогіка повинна будува-

ти систему виховання на знанні народної психології, історичного розвитку народу, на таких звичаях і традиціях, які найефектовніше діють на розум і серце наших дітей. Ось, наприклад, відомо, що українська чуттєвість, чи перевага чуттєвости над розумом, може стати благословенням тоді, коли вона зрівноважена.

Традиційним для української родини й психіки (та чи тільки для української?) є тяглість і близьке співжиття трьох поколінь — дідів, батьків, дітей. У нашій літературі багато прекрасних образів дідів, бабунь, зразків співжиття їх з дітьми. Досвід переконує, що коли між дітьми й старшими людьми заіснують тонкі й близькі взаємини, то це дасть у висліді дітям ті шляхетні почування співжиття до немочі бабусь, дідусів, бажання дітей допомогти їм, дасть вислід тих найважчих заходів виховання, які приносять старим радість і стимул до життя, а підліткам є найкращою школою морального й емоційного виховання. Гармонійне співжиття дітей із старшими розвиває у них шляхетність їхніх душ, бо „доброта, що поважає старість з її мудрістю і слабостями, стає величезною силою душі" — твердить Сухомлинський. Співжиючи з старшими, діти мають нагоду вглиблюватись у складність і суперечності життя, розуміти, наприклад, що співжиття в родині, в гурті вимагає компромісу, зрозуміння потреб інших, пошани до їх гідности; близькі взаємини з старшими, з людьми взагалі, дають нагоди розуміти, що самостійність дитини чи підлітка повинна мати свої розумні обмеження, бо свобода немислима без обов'язку й відповідальности.

Моральне здоров'я родини основане на певних закономірностях, що їх повинні всі члени родини доцінювати. Батьки для дитини — це перше наочне уявлення про людину, яке відкривається перед дитиною, як тільки вона починає пізнавати світ. В образі батька й матері дитина відкриває для себе перші поняття про те, що гарне, добре в поведінці людей, що бридке й погане. Моральна стійкість, ідейне переконання в дітей немислимі, якщо їх не плекають батьки дома. Роля родини ніким не замінна у вихованні, у процесі дитячого фізичного, психічного, інтелектуального, морального й релігійного розвитку. Дитина мусить розуміти стиль життя батьків, а батьки повинні знати, що на їхніх дітей впливає багато різних зовнішніх, позадомашніх чинників.

Ще складнішим стало життя родин в Україні. Там нема релігії, змоги плекати добра, звичаїв, що його дає традиція християнської культури. Батьків заставляють тратити навіть сумління (виховувати треба ж у зневазі до Бога, до свого минулого, до святинь, до релігійних і національних вартостей), накидають їм нову віру, чужу мову, нові ідеали, які відривають їх від живого коріння. Які вартості матір буде впоювати дітям, не маючи віри в Бога, не плекаючи обрядів, предковічних звичаїв, традицій, свят, тобто того всього, чим дорожили ми, за що нас поважають, як народ. Яку духовість може плекати матір тепер в Україні? Їй треба виріктися Бога, Батьківщини. Коли ж їх не стане, все завмре, бо не буде джерел, що дають життя духовості народу. Тепер в українському народі багато здеґрадованих українців, вони позбавлені людської й національної гідности, від свого відстали, до чужого не пристали, ні ґави, ні ворони. „Коли зневажаєш своє, як можеш поважати чуже?" — питає Є. Сверстюк. Життя в атмосфері голого практицизму, позбавленого духового і творчого напруження унеможливлює бути людині на людському рівні.

З'ясувавши ситуацію сучасного виховання в діяспорі й в Україні, перед нами у всій складності й важливості стає потреба звернути всю свою увагу на дітей і молодь. Всі народи через проголошення 1979 року МРДитини намагаються не тільки в цьому році, але й наступних десятиліттях, присвятити новому поколінню щонайбільше уваги.

В нашій пресі появляється багато дописів на тему МРДитини. Але не відчуваємо в житті того загального зацікавлення й активности, яких вимагає добро справи. Нема центрального керівництва акцією, нема пляновости, нема й належного висліду. Тут і там відбуваються імпрези в осередках, концерти, Богослуження за дітей жертв голоду в Україні (1933-ті роки), але все це капля в морі, все це не є ознакою поважнішого зацікавлення проблемами РДитини серед загалу громадянства.

Пляни у зв'язку з Роком Української Дитини, що про них ми читали в пресі і те, що з них відбулося, дуже малого значення, потенціялу. Демонстрації й богослужби за дітей жертв голоду в 1921, 1933 і 1945 роках не були виявом української єдности, виявом молитовного єднання з народом, могутнім протестом проти звірства ворога, бо вони не були належно проведені. Дискусійні лави про стан виховання дітей і молоді, збірки фондів на допомо-

гу Аргентіні, фестивалі, концерти, костюмівки дитячі — це імпрези, які ми влаштовуємо завжди, вони не є віддзеркаленням нашої об'єднаної й поглибленої акції, що мала б лишити замітніший слід в історії українського виховання. Дописи в пресі на тему Року Дитини — правда, було їх більше, ніж звичайно про виховання, але це дрібні повідомлення Міжкрайового та місцевих Комітетів Року Української Дитини, які не є поважнішим вкладом у виховну літературу. Ми не здобулися навіть на довші інформації та звіти про ведену працю, не кажу вже про довші наукові праці на тему виховання. А де імпрези для дітей, які мали б заспокоювати їх голод на культурну розвагу рідною мовою і життєдайними соками, благами рідної культури? Де дитячі видання — нові з тематикою з їхнього сучасного житт, його проблематикою, з віддзеркаленням сучасної психіки дитини, її потреб, прагнень, ідеології. А що приготовили дітям наші крайові централі? Нові платівки з дитячими піснями, розповідями казок вмілими педагогами, мистцями слова, хто з письменників, композиторів, малярів написав новий твір, пісню, музику, ілюстрації, картини з життя дітей. Як виглядає наше шкільництво з підручниками, методичними посібниками, підвищенням кваліфікацій учителів, придбанням фондів на потреби шкіл? Що зробили ми в допомогу батькам у вихованні їх відповідальних і дуже трудних виховних обов'язках. Тривожні ствердження про жнива асиміляції повинні б мобілізувати наші централі громадських організацій, проводи Церков до широких акцій на відтинку виховання, шкільництва зокрема, а на всіх інших форумах громадського життя взагалі. Нам треба відбути ряд широких конференцій, конґресів, нарад, семінарів, які б були всесторонньою студією наших виховних проблем. Ініціятива померлих ініціяторів-діячів шкільництва в справі Українського Виховного Ідеалу не знайшла своїх продовжувачів. Справа заникла й навіть СКВУ ним більше не цікавиться. Але зате в світі, в наших довкіллях багато змін в нашу користь. Проблема людини, її духового життя, характеру, підготова молодої зміни у цілому світі затривожила уряди держав. Як знаємо з історії людства, добробут не веде людей до щастя, до розвитку духових вартостей, навпаки — матеріяльні достатки в багатьох випадках ведуть до руїни духовости. Ось що висловив президент Зах. Німеччини, Шее, під час своєї різдвяної промови 1979 року. Вона була передана через усі радіо та телевізійні станції.

Наші діти не є голодними...

У зв'язку з Роком Дитини у світі проходять різні акції в пошуках за можливостями забезпечити щасливе майбутнє кожної дитини. Найактивнішими в цьому, згідно з пресовими звідомленнями, є комуністичні держави. Вони заплянували провести Міжнародню Асамблею дітей у столиці Болгарії Софії, Всесвітню Конференцію для розгляду виховних проблем восени ц. р. в Москві. Вони активізуються, не тільки в загально відомій організації ЮНЕСКО, але зокрема в такій організації як Міжнародня демократична федерація жінок та у всіх організаціях держав комуністичного бльоку. При цьому ведуть широку пропаганду проти США, взявши за головний арґумент те, що, мовляв, ця країна озброюється підготовляючись до майбутньої війни, замість того, щоб жертвувати капітали на боротьбу з голодом, хворобами, неписьменністю й злиднями і тим недорозвиненим економічно країнам, у яких сотні мільйонів дітей не вміють читати й писати, з півтора мільярда дітей на землі, понад двісті мільйонів недоїдають, кожна п'ята дитина вмирає, не доживши до п'яти років. Проливають сльози комуністи й над долею дітей європейських емігрантів, що, мовляв, батьки їх без роботи, вони зазнають дискримінації й „живуть часто просто в нелюдських умовинах".

Але погляньмо на пресу в справі опіки над дитиною цих капіталістичних країн, зокрема Канади, бо нам доступні є матеріяли про діяльність у Році Дитини в цій країні. Тут кожна провінція виготовила й реалізує широкі пляни, що охоплюють цілість проблематики опіки над дитиною, починаючи від здоров'я, кінчаючи на популяризації преси в справі МРДитини у різних органах Канади. Подані адреси всіх спеціяльних комісій в країні, які проводять заплянована діяльність, а їх в одній провінції Онтаріо подано аж 23.

Опіка над дитиною в Канаді, хоч і є в руках Онтарійського та інших провінційних урядів, але в плянах нема ані одного слова про модні гасла — заклики про мир, запевнення щастя майбутнім поколінням, але подані реальні конкретні акції, що мають на меті поправити стан виховання дітей у цій країні. Наприклад — співпрацюють з урядом каледжі, університети, каледжі різного роду мистецтва і технології,

пляни зобов'язують персонал окремих міністерств брати участ у проведенні плянів у громадах (починаючи від виготовлення відповідних дерев'яних іграшок, поруч на шкільних подвір'ях, касет з матеріялами для сліпих дітей, завербування того персоналу до служби і ролі опікунів дітьми у місцевих громадах т. зв. „Старші брати", бути доповідачами в громадах на виховні теми, через збагачення бібліотек відповідними матеріялами в допомогу дітям, виготовлення приладдя для тіловиховання, спеціяльною опікою будуть забезпечені діти й батьки при навчанні мов (уможливолення навчатися своїх етнічних мов дітям імігрантів), батьки дістали посібник для кращого пізнання і зрозуміння своїх обов'язків; запляновано й спеціяльні курси для учителів, щоб підвищити їхні кваліфікації, через улаштування дозвілля для дітей в парках, прогулянок до музеїв, виставок та інших культурних центрів; малярі й фотографи виготовляють виставку „Образи з життя дітей", проходячи дослівно кожну сферу дитячого життя, а кінчаючи на тому, що й поліція мала провести спеціяльний курс для молоді, дітей по школах і громадах, щоб освідомити їх перед можливими нещасливими випадками. У провінційному маштабі ведеться акцію „Юних кореспондентів - дописувачів" щоб спонукати дітвору й молодь до взаємного зв'язку, а з тим розвивати дружність й зацікавлення ровесників з життя у інших провінціях і країнах. Онтарійський уряд у висліді проведеної програми МРДитини продовжує далі цікаву працю т. зв. діялог уряду з родинами. Мета його пожвавити уважливість батьків для виховних завдань шляхом відбування конференцій (в Торонті 24 вересня вібулася така з участю 275 представників від 150 представництв і організацій а далі мають відбуватися по громадах такі конференції, в Кінґстоні ц. р. така вже відбулася! Травень 1980 року призначено в Онтаріо на місяць родинної єдности, щоб спонукати членів родин поглиблювати й ушляхетнювати родинне життя). 3 грудня 1979 року почав уряд Онтаріо видавати свій орган „Родини" призначений для плекання скріплення родинного зв'язку у середовищі, що протидіє цьому. Кінґстонська конференція відбулася, а перед нами ще інші три з цього циклю.

Читаючи всі ці пресові повідомлення, пляни (вийшла брошура п. н. „Десять шляхів відзначування Інтернаціонального Року Дитини", багато пресових повідомлень), „Родини" — корисно й цікаво нам знати, що в акціях співпрацюють провідники держави, професори університетів та громадські діячі, дослівно ціла спільнота при цій важливій праці, найважливішій для майбутнього народу, який живе на своїй території, під своїм справді дбайливим проводом.

А що говорити про нас?

СТИПЕНДІЇ НА МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Славістичний відділ на Манітобському університеті складає сердечну подяку пані Стефанії Бубнюк, екзекуторці спадку по покійному д-рові М. Мандриці з Вінніпеґу за призначення 2,000 долярів на стипендії студентам україністики. Відсоток з цієї пожертви в сумі 200 долярів буде щорічно виділений студентові за найкращі успіхи в навчанні або дослідах.

Рівно ж складаємо вислови щирої подяки на ту ж ціль родині Покійного В. Федоруса з Вінніпеґу за пожертву в сумі 2,000 дол., яку розподілено на 11 стипендій в сумі 250 дол., яка буде на протязі 11 років призначатися студентам україністики за успіхи в навчанні або досліди.

При цьому хочемо відзначити, що вписи на українських курсах в минулому році підвищились на 13.5 відсотка (найвищий відсоток на Гуманістичному Факультеті), а в цьому (1979 - 80) академічному році на 10 відсотків у порівнянні з попереднім роком. В цьому році на українських курсах зареєструвалося 200 студентів, з того 15 студентів у магістерській програмі.

Департамент тепер диспонує 17 стипендіями в сумі 200 до 500 дол. вартости. Програма в Департаменті складається з 32 курсів українознавства в ділянці мови, літератури, цивілізації і культури.

Викладачами в Департаменті є д-р Ярослав Розумний, голова Департаменту, д-р Іраїда Тарнавецька, д-р Генріх Вібе, д-р Наталія Апонюк і лектор докторант з Ґарвардського університету Олег С. Підгайний.

НЕПЕВНІСТЬ

— Чого ви так болюче реаґуєте на жарт про вашу мову! — спитав мене один космополіт.

— А як би ви реаґували, коли б у вашій присутності образили вашу матір? — відповіла я питанням на питання, не маючи певности, чи в нього взагалі була коли-небудь мати.

Ірина Вільде

„В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ"

Американське видавництво „Кристофер Паблішінґ Гаус" видало збірник англомовних писань Романа Рахманного. Заголовок — **In Defense of the Ukrainian Cause** — дуже влучно з'ясовує зміст і характер цієї 300-сторінкової книги великого формату. Читачі декількох національностей і відмінних поглядів знайдуть у цій книзі відповіді на багато питань щодо минулої та сучасної боротьби українського народу за свою державність.

Читачі старшого покоління відсвіжать у своїй пам'яті подвиги Української Повстанської Армії. Читачі молодшого покоління дізнаються про те, як незважаючи на всі перешкоди, вісті про героїчну боротьбу УПА та всього визвольного руху в Україні помалу проникали у часописи й журнали Англії, Голляндії, Швайцарії, Швеції, Америки й Канади.

Є в цій книзі нариси спеціяльної історичної вартости, як напр. перший у чужоземних публікаціях опис битви відділу УПА на Лемківщині, де згинув віцеміністер оборони комуністичної Польщі ген. Кароль Сьвєрчевський. Або — зміст відкритого листа українських політичних в'язнів з концтабору в Мордовії до Об'єднаних Націй. Ця стаття прорвала стіну мовчання в англомовній пресі тоді, коли вільний світ не хотів навіть вірити у можливість існування концтаборів на території Росії!

Читачки зокрема будуть вражені розповіддю Романа Рахманного про небуденні подвиги жінок, матерів і сестер ув'язнених українських патріотів, а втім і вільнодумців інших народів.

Велику частину книги „В обороні української справи" займає обговорення становища і виглядів української культурно-національної меншости в державах вільного світу, а зокрема у Канаді.

На запитання, що саме спонукувало його шукати нових можливостей для просовування української державницької тематики в чужомовні видання, Роман Рахманний відповів:

„Спонукувала мене головно думка про тих українців і українок, що в обороні української справи жертвували своєю особистою свободою і життям... Я хотів розповісти чужинцям саме про них і, таким чином, нагадати світові Україну — цю справжню „забуту барикаду" вільного людства... Я пробував сказати правдиве слово за всіх тих, кому ворог насильно замкнув уста... Я намагався довести до відома чужих суспільств думки, слова і вчинки тих українських патріотів, імена яких залишилися б невідомі без такої допомоги вільних українців... Користуючися подвигами українських борців — бойовиків ОУН, вояків УПА і політично свідомих патріотів на рідних землях, я силкувався вивести українське державницьке питання на чужомовний форум, як живу і пекучу вселюдську справу..."

Видані в одній книзі англомовні писання Романа Рахманного далі будуть допоміжним засобом у досягненні тієї самої мети. Якщо ми з вами, дорогі читачі, не пожаліємо своїх зусиль та поширимо це видання серед читачів молодшого покоління, тоді подвиги оборонців української справи не забудуться ніколи... Навпаки, вони далі формуватимуть громадську думку нашого і чужих суспільств.

Орися Судчак

* * *

Примітка: Книгу „В обороні української справи" Р. Рахманного можна придбати, замовляючи її у будь-якій книгарні або безпосередньо у видавництві. Назва і адреса:

IN DEFENSE OF THE UKRAINIAN CAUSE
by Roman Rakhmanny (edited by Stephen Olynyk),
Sloth — $12.95
The Christopher Publising House,
53 Billings Road,
North Quincy, Manss. 02171

ДО ЧИТАЧІВ - ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Дорогі Читачі — нам всім ходить про те, щоб наш журнал виходив на час і не мав фінансових труднощів. Тому ми просимо Вас, як одержите це число — оберніть і погляньте на останню сторінку на наліпку з Вашою адресою. Якщо Ваша передплата виходить, то будьте ласкаві вислати її завчасу, щоб вона була заплачена рік наперед.

Поштовий уряд того вимагає, бо в іншім разі ми доплачуємо пошту до кожного примірника, якщо адреса показує, що передплата вигасла.

Ми воліємо не висилати упімнень, бо вони також получені з видатками. А це Ваші гроші.

Адміністрація „Променя"

ТВОРЕЦЬ ФІЛЬМІВ ПРО МИСТЕЦТВО

Якщо Вам будьколи доведеться зустріти дівчатко-школярку, що маже по стінах, шкільних книжках і зшитках та всяких паперах і картонах своєрідні композиції з людських чи тваринних істот, — не обурюйтесь і тим паче не лайте дитину. Тисячі разів проявлявся так майбутній мистець більшого чи меншого формату, — і ось зараз ми побачимо, що може вирости з такого „богомаза"...

Орися Жмуркевич рішуче не була інша. В повному значенні слова „дитина війни", вона, як 8-літня дівчинка, прибула з матір'ю 1949 року до Вінніпеґу, тут пішла до публічної й української шкіл, тут вписали її до Пласту і тут вона мазала кожний клаптик вільного паперу, який попадався їй під рученята. Чотири роки пізніше, переїхавши з матір'ю до Едмонтону, вона вже почала „мазати" поважніше та під добрим оком, бо в гурті учнів відомого ще з усусуських часів мистця Юліяна Буцманюка. Той приїхав 66-річним з такою маркою з розмальованого Собору в Жовкві б. Львова, що і в Едмонтоні негайно доручили йому стінопис Катедри св. Йосафата й на дозвіллі вів своєрідну школу малювання. 1957 р. в залі цієї ж катедри відбулася з початком грудня теж перша прилюдна виставка творів проф. Ю. Буцманюка й учнів його школи і на ній Орися Жмуркевич мала 23 свої „твори", в тому 18 олій та 5 темпер, — чотири інші учні на цій виставці (Б. Буцманюк, О. Монастирська, Т. П. Іванець та М. Ковалюк) не мали навіть по половині тієї кількости. І ще цікаво: 12 з її експонатів були студіями або спробами в портреті, — вже тоді можна було добачити, куди піде талант Орисі. В Едмонтоні були твори нашої 16-річної малярки ще на трьох місцевих виставках, потім, у 1959, її запросили на другу виставку Української Спілки Образотворчих Мистців (УСОМ) в Торонті, де Орися виставила дві олії (портрет і мертва природа, отже те, що вона любила!), а в квітні 1960 року, на Третій Виставці УСОМ у тому ж Торонті, мала ще одну олію („Дівчина між колонами").

Спад малярського зацікавлення? Ані тріщми. Але в 1959 році почала Орися Жмуркевич основні мистецькі студії на високих школах, що тримали її по рокові на відповідних відділах університетів у Торонті (1959), Ванкувері (Скул оф Арт, 1961) та у Вінніпезі (1963), після чого Орися подалася в 1964 р. до Лос Енджелосу, в якому на Лойола Університеті здобула 1971 року БіЕй з театрального мистецтва та 1974 р. диплом „Мастер оф артс" з мистецтва інформації, зі спеціяльністю у фільмі і телевізії. Після цього прийшов ще рік дальших студій, з натиском на студії костюму, у Державному Театрі Греції в Атенах 1975 р., у зв'язку з чим Орися запроєктувала ряд костюмів для дитячого театру та окремих постанов на сценах Лос Енджелосу. А Лойола-Університет вписав нашу землячку нестертими буквами: Вона в час студій у цій відомій високій школі була не тільки координатором усіх культурних імпрез у ній, але й дала початок окремій Мистецькій Ґалерії в Лойола-Університеті і була перші три роки її директором (1971 - 74).

Орися Жмуркевич

При таких студіях, такій фаховій підготові і такому таланті Орися мусіла звернути на себе увагу фільмових кол Лос-Енджелосу - Галивуду, хоч у цих світових фільмових столицях пнуться в ділянку кінової продукції тисячі-тисячі людей з усіх країн земської кулі. Вже як студентка змогла вона створити для відомої фільмо-

продукційної фірми „Гандел Филм Корпорейшин" свій фільм-деб'ют „Чом не бути хорошою?" (1969 - 70) і це була така вдатна спроба власних сил та з таким признанням, що вернувшись з Греції, Орися підписала з „Гандел-Филм Ко." контракт на створення сімох коротких фільмів для показу в середніх школах, університетах, бібліотеках, кінах та телевізії, — всі з темою „Мистецтво в Америці". Ясно бо: підходило 200-ліття Сполучених Штатів і цю ділянку, занедбану досі у навчанні молоді та дорослих, треба було виправити. Українка Орися була обрана перевести це завдання в діло.

Чотири наступні роки, 1975 до 1979, Орися не працювала, а просто гарувала. Треба було перекинути кольосальний сирий матеріял, знайти співробітників і знавців тієї ділянки, розшукати відповідні ілюстраційні й костюмові джерела та побороти технічно-накручувальні проблеми. І ось перед нами стоїть розкішний проспект „Гандел Филм Корпорейшин", який пропонує під спільним заголовком „Арт ін Америка" серію з сімох фільмів, кожний по 25 до 30 хвилин, що дають повний огляд американського мистецтва, показуючи з його творців тих, які створювали нові етапи та несвітлюючи розвій цих етапів найкращими творами, відповідним словом і музикою. Українцеві напевно приємно, коли прочитає назви цих фільмів „Первопочини", „Від Школи Гадсон Ривер до Дада", „Двацяте століття", „Чорні мистці в США", „Мистецькі кар'єри", „Народне мистецтво" та „Творче і прикладне мистецтво", а поруч виразне зазначення „Скрипт, продукція і керівництво Ірини Жмуркевич". До речі, в ролі дорадників нашої Орисі були д-р К. Дінзель з Півд.-Зах. Музею, Поліна Джеймс з Об'єднання Шкільних Округ та Ненсі Вал Мур з Музею Мистецтв у Лос Енджелосі, а фільмову розповідь вів д-р Л. Саймон, отже справжні знавці свого діла. У фаховому журналі „Филм Ньюз" ч. 2 з 1977 інший знавець-рецензент, Ж. Г. Сайкерд, помістив на цілі дві сторінки огляд цих, нових тоді, фільмів і сильно підкреслив їх творця, нашу Орисю Жмуркевич, зазначуючи виразно, що вона українка та складаючи їй низку компліментів за добрий скрипт розповіді, зразкове схоплення найосновнішого, „що заохочує довідатись та вчитись ще більш" і, зокрема, за музичне тло фільмів, „так добре підібране й виконане, що часом забуваєш за тією музикою про саму суть фільму". Не багатьох українців зустріло в Галивуді таке признання.

Очевидно, успіхами Орисі Жмуркевич сильно раділи й місцеві українці, з якими Орися тримала зв'язок, а передовий діяч нашої громади в Лос Енджелосі Микола Новак, у якого хаті були постійними гостями наші фільмові козирі Адамс, Годяк, Мазуркі, Пеленс і Наталя Вуд (Городенко), у своїй 600-сторінковій книзі-історії українців Лос Енджелосу „На сторожі України" (1979) заповів нашій землячці світле майбутнє, помістив її світлину та звіт з її праці у фільмовій ділянці і висловив щире вдоволення, що Орися здобула заслужено своє в ній місце. Крім цього Орися дістала від місцевих американських установ ряд почесних дипломів, медаль і відзначень.

Але тимчасом Орися Жмуркевич пізнала Бориса Антоновича, стала в 1978 р. його дружиною, переїхала з ним до Чікаґа і 1979 р. діждалася синка Тому Маркіяна. Скінчена карієра? А якраз ні, бо в останнім своїм листі від неї стоїть: „... Надіюся, що поверну до фільмової праці. Чікаґо таке цікаве місто, що можливо, що також витягну свої фарби..."

Чекаємо, Орисю. З українського мистецтва маємо дві чи три монографії мистців, але цілости його ще ніхто й не пробував схопити фільмою.

А. Курдидик

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже третє видання про вишивки і стіби в англійській мові. Багато ілюстрована 12 сторінок взорів вишивок 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторін друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $7.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N of CANADA

A-25 11024-82 Ave. Edmonton, Alta.

T6G 0T2.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Український Ткацький Гурток при праці

Український Ткацький Гурток, який зорганізовано літом 1978 р., з ініціятиви пані Дарії Яндової, бувшої голови Союзу Українок Канади, розвиває свою працю.

Пані Д. Яндова присвятила багато років праці для збереження і поширення української культури в Канаді, особливо на розвиток програми в ділянці українського ткацького мистецтва, зокрема в Альберті й інших центрах Канади. Зацікавлені особи можуть вписуватись на українські курси ткання, які тепер відбуваються майже у всіх провінціях Канади.

Вчаться ткання — Марійка Ментак і Леся Лящук. Інструкторка Галина Михальчук, яка побирала курси в Бенф. Світлина курсів з Оттави.

У співпраці з Українським Музеєм Союзу Українок Канади, літні курси українського ткання відбуваються у Школі Мистецтва в Бенф, Альберта. Від 1976 р. дотепер, учителькою була Петруся Пелех-Олсон. На курси українського ткання їхали студенти з різних частин континенту — Оттава, Вікторія, Кольорадо, Мішиґен і очевидно з Альберти.

З Оттави вчащали на курси ткання в Бенфі у 1977 р. пані Зора Джексон і пані Галина Михальчук. Опісля вони організували виставку народного ткацького мистецтва, особливо тканих рушників, показували техніку цього ткання і був зачитаний реферат про історію рушників.

Після зорганізування Українського Ткацького Гуртка в Оттаві, під кінець 1978 р. членки давали лекції ткання для молоді і старших. Весною 1979 р., підчас Фестивалю „Гомленд", Ткацький Гурток виступив з практичним показом ткання килимів, рушників і крайок, як також підготовили виставку ткацьких експонатів.

Членки відбувають свої сходини, на яких радяться над дальшою програмою, обмінюються знанням ткацької роботи і працюють над зразками мистецьких праць.

Літом 1979 р. відбувся курс ткання плахти, який провадила пані Дарія Яндова. Зразки примінення ткацького мистецтва до модерного одягу були вже показані на Всеканадському З'їзді СУС в Гамільтоні.

Відтак гурток відбувши декілька нарад рішили через три тижні в грудні 1979 року, дати велику виставку у склепі „Валей Файберс", під кличем „Роля ткацького мистецтва у традиційних звичаях святкування Різдва". Виставка стала дуже популярною і притягнула багато глядачів, які розпитували про українське мистецтво і цікавилися нашими працями. Там також відбулись показові лекції килимарної техніки і ткання крайок.

В наслідок цієї праці гурток збагатився на 3 членки. Друга мистецька виставка пов'язана з традиціями українського Різдва відбувається в Публичній бібліотеці на Карлінґвуд від 27-го грудня 1979 р. і триватиме декілька тижнів.

Запрошуємо відвудувати виставку і бажаємо усім щасливого нового 1980 року!

Г. Михальчук, голова

С. Камель (Демитрак), секретарка

КУРСИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО КИЛИМАРСТВА ШКОЛА КРАСНОГО МИСТЕЦТВА В БАНФ, АЛТА.

ЛІТО 1980

Це вже четвертий рік, як головний Український Музей Канади в Саскатуні, за прихильним ставленням дирекції Школи Красного Мистецтва в Бенф, організує дво-тиженві курси традиційного українського ткання, яке має свій властивий стиль сьогоднішнього модерного часу. Ці курси відбуватимуться від 18-го до 29-го серпня 1980 р., в Школі Красного Мистецтва у Бенф в Альберті, яка є відділом Келґарського університету. Навчанням на цих курсах буде провадити професійна інструкторка пані Петруся Карров-Пелех з Торонта, яка в минулому проживала в Едмонтоні. Пані Карров провадила цими курсами в минулих роках в цій же згаданій школі, а зараз доповняє студії ткального мистецтва в онтарійському Каледжі в Торонто.

На курсах будуть лекції пов'язані із історією побуту піонерського життя, як також селекції із кольористики та техніки їхнього застосування. Ці курси є запляновані для вищого технічно-наукового рівня і є відкриті для студентів які мають закінчені початкові принципові знання із килимарства. Платня за курси покриває матеріял та вживання варстатів і курси є обмежені лише до 15 студентів.

Дві стипендії в сумі по 100 долярів є доступні для найбільше надійних студентів в ділянці килимарства. Основником цих двох стипендій є пані Дарія Янда з Едмонтону, де за її стараннням ці курси почались тому чотири роки. Пані Янда є знавець українського народного ткального мистецтва, де вона своїми власними грішми започаткувала цей стипендійний фонд.

За реєстраційними аплікаціями як й також стипендіями та всякими іншими інформаціями просимо звертатися на адресу:

The Banff School of Fine Arts
Ukrainian Weaving Course
Box 1020
Banff, Alberta T0L 0C0
Telephone (403) 762-3391

Всі аплікації мусять бути подані не пізніше як до 31-го березня 1980 року. Просимо зацікавлених любителів мистецтва записуватись на ці курси в славному центрі Бенф, місцевости

Дарія Яндова

музеїв, мистецьких ґалерій та літних ресортів відпочинку з природними гарячими джерельними до купання водами; місцевости Бенф — де кожного року відвідує це містечко два мільйони туристів із різних країв земного ґльобу. Бенф — місце прекрасних парків та квітів і журчання гірських потоків, стежок і мандрівок до самих верхів гір, покритих холодним снігом.

Отож в цьому ювілейному році учащаймо на курси в Бенф.

ЛІТНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ІНСТИТУТІ ІМ. П. МОГИЛИ В САСКАТУНІ, САСК.

відбудуться від 7-го липня до 8-го серпня 1980 року.

Програма включатиме: українську мову, Історію України та історію українців в Канаді, релігію, спів, народні танки, мистецтво. Також буде приділений час на розвагові гри та прогульки.

На курси прийматиметься молодь від 13 до 18 років. Докладні інформації будуть виготовлені пізніше та подані у пресі і до громад та організацій.

Інститут ім. П. Могили (1958)
Саскатун

Ви належите до Канади

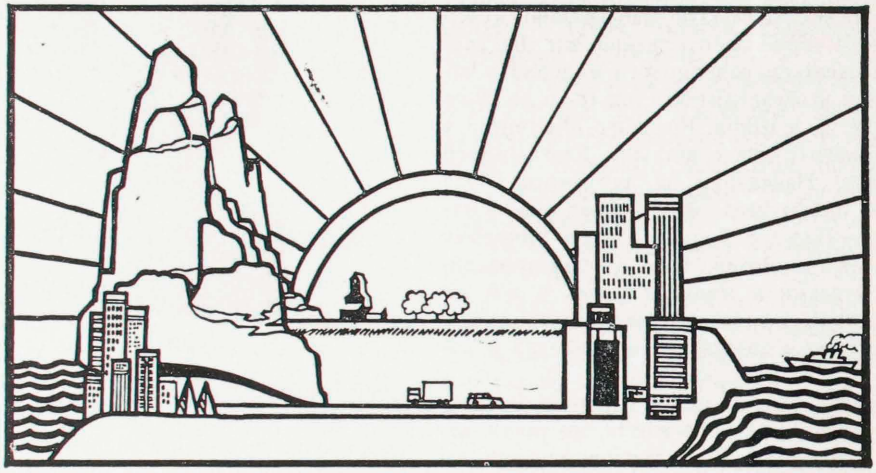

...і Канада належить до вас

Канада — це ваша країна. Кожна провінція, кожне місто, кожне село. Атлантичні провінції на сході, наш чарівний район національної столиці, височезні Скелясті гори й усе поза ними на заході.

Країна неперевершеної природної краси; софістикації і прямої сердечности; з осягом вакаційних переживань, яких не можливо знайти в ніякій іншій країні.

Цього року запізнайтеся з іншою частиною вашої Канади.

КАНАДА дає так багато

Canada
So much to go for.

Canadian Government Office of Tourism
Office de tourisme du Canada

ATTENTION IS FOCUSSED ON UKRAINIAN-CANADIANS BY THE GOVERNOR-GENERAL

In the past, Ukrainian-Canadians were often faced with the fact that Canadians of Anglo-Celtic extraction were accepted as the ruling majority. More recently, especially during this past decade, Canadians of French origin have been striving harder to gain their equal rights. There is also a greater focus on the multicultures of Canada and we, of Ukrainian descent are now gaining more recognition.

Our Ukrainian ancestors who arrived in Canada in the late 1891's were industrious, ambitious and possessed a very strong national identity but confronted many problems and difficulties in being accepted in their new country. Only recently have the 4th and 5th generation Ukrainian-Canadians become citizens in every sense of the word. Other ethno-cultural groups too, have promoted their individual qualities and strengths in order to maintain their identities so that Canada's policy of multiculturalism is finally becoming more than a coined expression.

A historic event which took place in January, 1979 is another positive step forward for Canada's multicultures. Edward R. Schreyer, who was appointed as Governor-General of Canada, has an ancestral background which is neither English nor French. When Rt. Hon. Ed Schreyer arrived to take up his new position in Ottawa, he brought with him a personal knowledge of a sector of Canada that was quite different from that of any previous Queen's Representative.

Our past Governor-Generals have been illustrious and prestigious men, whose heritage and culture were distinctive of the two main groups of the Canadian population. Their tenures were naturally influenced by their backgrounds. How exciting but apprpriate it is now to have a Governor-General who is focussing attention on traditions that are not new to this country but to a great extent are still unknown to the majority.

Prior to Schreyer's inauguration on January 22nd, 1979, he and his family visited Queen Elizabeth in London, England. The luncheon with the Royal family was on January 7th, Ukrainian Christmas Day. An unprecedented arrangement was made by Mrs. Lily Schreyer to have kutia, a Ukrainian dish to be served because it is traditional for Canadian Ukrainians.

In his role as Governor-General of all Canadians, Rt. Hon. Schreyer honoured the Ukrainian Orthodox Community of Ottawa on January 7th, 1980 by attending the Cathedral of the Assumption of the Blessed Virgin. Mrs. G. Hirniak,

Carollers at Rideau Hall in Ottawa

LINDA WORONCHAK A NEW MEMBER OF THE NURSING PROFESSION

Linda Woronchak is one of the youngest members of the Ukrainian Women's Association of Canada, Vancouver Branch. She was born in Winnipeg on March, 1957, and since then her family has moved to Kelowna, B.C., where she completed her education. Her parents Isadore and Dianne are well known for their participation in all our organizations. Prior to coming to Vancouver, Linda was active in the Orthodox church choir and at still a young age substituted for her father, as a choir director. She taught Ukrainian dancing which is her greatest love. Upon arriving in Vancouver she immediately became active in the Youth Organizations, Lesya Ukrainka Branch, the church choir and the Cheremshyna dance ensemble.

After attending workshops for dancers in Saskatchewan, she helped in the choreography of many numbers. She gained many friends and plans to marry a fellow member of the dance group this summer.

Her enrolment at the Vancouver General Hospital as a trainee for nursing, has been three years of many devoted hours of study, to achieve her goal as a registered nurse, for which we honoured her with beautiful roses on her graduation day, February 1979. At present she is nursing at the Vancouver General Hospital, Health Centre for Children.

Linda Woronchak

Her younger sister Debbie, is following in her footsteps; has achieved a career in nursing is a member of the same dance ensemble, is a member of our Ukrainian Women's Branch and is also planning to marry a fellow member of the dance group this summer.

We are very proud to have young active members, brought up in the Ukrainian Orthodox faith and being active in all cultural activities.

We hope Linda's achievements will give others an incentive to work hard in accomplishing their goals. *Lilian Mytruk*

Vice-President of the church board, officially welcomed the guests with traditional kolachi and salt. Very Rev. S. Kiciuk officiated with His Excellency playing a unique role in the Christmas service by reading the epistle in Ukrainian.

Later the same day, another honour was bestowed upon the church and choir of the Ukrainian Orthodox Church, when they were requested to carol at Rideau Hall during a dinner hosted by the Governor-General and were invited to join the festivities. The Ottawa Ukrainian choir is well known through the efforts of their conductor, the late John Tokaryk, who for over 30 years has conducted their performances in festivals, concerts, Expo and Dominion Day celebrations. Though John Tokaryk was gravely ill at the time, a young conductor, Larry Ewashko who recently studied in Kiev, very capably led the carollers. John Tokaryk was not forgotten as a bouquet of flowers sent him by the Governor-General indicates the esteem in which Mr. Tokaryk was held.

One more Ukrainian holiday was highlighted when the Governor-General held the annual New Year's Levee at Rideau Hall to coincide with Ukrainian New Year's Day. A record attendance of over 2,000 people enjoyed the event.

Having our Ukrainian traditions so prominently featured this past year has been a great honour for Canadians of Ukrainian descent but much credit must still be given to our forefathers. Had they not been true to their heritage by adhering to their language, their church and their many distinctive customs, there may not have been such colourful events to focus upon. It is probably wise to do more than take fleeting pride in the recent accomplishments of our Ukrainian Canadian communities. What was achieved yesterday, makes us proud today but we must still continue to work for tomorrow.

Doreen Wasylyshyn Keir,
Public Relations Convener
Ukrainian Women's Ass'n of Canada

WIRSTA SHOW IN EDMONTON

Last Fall, Ukrainian art connoisseurs in Edmonton, had the signal pleasure of viewing a collection of outstanding abstract-style canvasses, an art form that achieves great expression and assertiveness by one of the most skillful of Ukrainian contemporary artists in the world, Themistocle Wirsta.

Wirsta, internationally famous as an exponent of this art form, was present at the Art Show and Sale arranged by Mrs. Sonia Skrypnyk.

Ever since he was a young child, growing up in Bukovina, Ukraine, Wirsta found expression in drawing. Later, as a student of architecture in Roumania, he discovered the cubists and impressionists, and affirmed his inclination to painting in the abstract, non-figurative form, of which he is now an acclaimed master. Wirsta's style of painting irradiates an impression of power and evasion, dynamism of mass, and an intuitive harmonizing of color, creating an intensity of impression rarely found in abstract art. He also combines both figurative and abstract forms to a degree that results in these conflicting forms to relate harmoniously, creating an energy which causes his colors to vibrate, the mass to move, and the texture to throb with life. This is what makes his abstract painting so exciting.

Wirsta finds a variety of themes to portray on canvas. He draws freely from his boyhood memories of growing up in the shadows of the Carpathian mountains surrounded by beauty of nature that revealed itself in overwhelming scale or minute proportion of dimension. As a youth, he travelled extensively in Roumania, Yugoslavia, Italy, ond other European countries. His artist's "eye" ever recording images, objects, landscapes, colors, and forms.

Small wonder then, that critics of Wirsta have hailed his canvasses to have both rhythm and form that is evocative of nature, but, nature enriched from the artist's inner sources. His other works portray an artistic's transcendental quality appearing as fantastic panoramas freeing us earthbound creatures into the realm of cosmic galaxies.

The blots and bold stripes of ragged edge, along with an outpouring of color, create canvasses of memorable beauty. His use of bright warm shades create an allusion of penetrating brightness that seemingly illuminates the painting from within, while at the same time an ever-

From left to right — artist Temistokle Wirsta, Victoria Shewchuk, Peter Shewchuk

lasting and gentle shadow persists over all.

After a thoughtful period of reviewing the 140 assembled pieces by Wirsta, the viewer senses with an insightful awareness that somehow these canvasses have been made a part of a reality that is indeed one man's description of God's Universe.

Wirsta's greatness as a painter has been acknowledged by both his peers in the art world, and the government of Paris, France, a country which he has adopted as his homeland. Foremost among his many awards are:

— Medal of the City of Paris (1968).
— Membership in Ecole De Paris.

Most importantly, Wirsta was the co-recipient of a medal, along with Commander Jacques Cousteau, from the *French Society of The Encouragement of Progess.*

Presently, Wirsta divides his time for painting between his atelier in Montparnasse, and The French Riviera, where he displays his canvasses along with other members of the European elite, calling themselves the "Reflets".

By attending such art shows by eminently successful or aspiring Ukrainian artists, or recitals by singers, instrumentalists, or stage performers, we give them our support and encouragement. It is through their efforts that we will be able to uphold the wealth of our historical and present-day Ukrainian culture, in Canada.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Т. Шевченко

Червона калина

Зацвіла в долині
Червона калина,
Ніби засміялась
Дівчина - дитина.
Любо, любо стало,
Пташечка зраділа
І защебетала.
Почула дівчина
І в білій свитині
З біленької хати
Вийшла погуляти
У гай на долину.

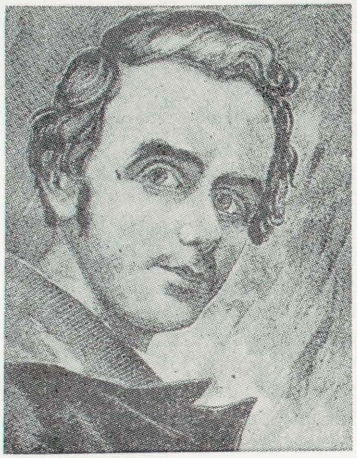

Кожного року в березні

Хто з вас, дорогі читачі, виступаючи на святі Шевченка не деклямував таких віршів, як „Учітеся, брати мої", „Садок вишневий коло хати", або „Тече вода з-під явора" та багато інших.

Ці вірші написав славний український поет Тарас Шевченко. Кожного року українці в Канаді та в інших країнах святкують роковини Шевченка і на концертах пригадують про ті заповіти, в яких поет наказував любити Україну.

Ввесь український народ, в Україні і поза Україною шанує Шевченка за те, що він у своїй книжці „Кобзар" виступав проти неправди, проти панування чужинців на українській землі.

Про життя Тараса Шевченка ви довідаєтесь, як підете на концерт. Про поета Шевченка написано багато цікавих книжок і його книжка „Кобзар" перекладено на багато інших мов.

Тарас Шевченко дуже любив дітей. У своїм „Кобзарі" він присвятив чимало віршів для дітей. Тому, дорогі читачі — вивчайте добре українську мову, щоб ви могли прочитати „Кобзаря".

Кузьма Журба

У САДКУ

У принишклому садку
Біля перелазу,
Бігав місяць по сніжку
Ні загруз ні разу.

Піднімався на гілля
Яблуні й калини
І дивився звідтіля
На нічні рівнини.

Сипав іній і сніжок
Срібний та хороший,
І до ранку наш садок
Став на казку схожий.

Михайло Яремко

МОРОЗЕНКО–ДІД

Пада сніг лапатий
На річки й поля,
На будинки й хати —
Біла вся земля.

На струнке ялинки
Морозенко-дід
Прикріпля сніжинки,
Щоб не впали з віт.

Роздає дарунки
Він для всіх малят...
І рипить сніг лунко,
І вітри шумлять.

МЕНЕ БУДИТЬ СОНЕЧКО

Розповів Андрій М'ястківський

Маму будить наш білий горластий півень. Але я не чую, бо ще сплю. Татка будить кругленький годинник. Він уміє дзвонити саме тоді, коли треба таткові до свого комбайна йти.

А мене будить сонечко. Стане у відчиненім вікні і промінцями лоскоче-лоскоче, ніби хто травинкою по щоці водить.

Умиюсь я, вип'ю кухлик молока та й стану біля воріт чекати на дядю Савку. Аж ось і його коники.

— Доброго ранку! — гукаю.

— А, рости здорова! — відповідає дядьо Савка. Потім підходить мене і садить на віз між Настунею і Дмитриком.

Дядьо Савка щоранку об'їздить усі двори, де є малі діти, збирає на підводу і везе в дитячий садочок. І хлопчиків, і дівчаток натулиться повен віз. Трюхають по дорозі коники. А сонечко теж не стоїть на місці, пливе в небі разом з нами.

— Приймайте своїх „кавунчиків", — каже дядьо Савка до нашої няні та вихователькі. І вони обережно починають нас знімати з воза.

Подяка заслуженим членкам Союзу Українок Канади

Складаю тепло-сердечну подяку, Вам, дорогі членки комітету, за Вашу щиру і віддану працю, пов'язану з виданням „Історії Відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана 1926 - 1976". Праця була втомлююча і тривала аж п'ять років.

За Вашу співпрацю і за приязне та тепле відношення до мене, молюся до Всевишнього, щоб нагородив Вас стократно.

Також висловлюю тепле **спасибі** укладачеві матеріялів книжки — Василеві Косташеві та перекладачеві д-рові Василеві Ніньовському за їхню повну співпрацю з комітетом.

Хай 1980 рік буде Вам такий щасливий, щоб у ньому здійснилися Ваші найдорожчі мрії та бажання... А на могилу бл. п. Анастасії Мисак, членки комітету, кладу одну червону троянду. Особисто дарую однорічну передплату журнала „Промінь" для призначеної бібліотеки.

Іванна Дженис, голова комітету ювілейного видання

Комітет дослідів над історією Відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні. Перший ряд зліва направо: Катерина Міськів, Тетяна Лазарович — заст. голови, Оля Ганночко — голова, Емма Верхомин — касирка, Софія Василишин; другий ряд: Марія Лазарук, Марія Сулима, Софія Гриник, Розалія Говда, Параскевія Сліпчук, Анастасія Мисак, Анна Цибак. Бракує на знищі Лесі Івасюк, секретарки.

Богданна Горіх-Цмоць

НАШИМ ДІТЯМ

Вже появилися друком три книжечки цієї авторки для українських дітей: „Мушка Мотрушка", „Зайчик Начальник", і „Гості". Зручний розмір книжок; ляміновані обкладинки, що легко змиваються від плям; високої якости папір; великий та виразний друк, як також і солідне переплетення — спонукуватиме батьків придбати ці книжечки для своїх малят.

Кожна книжечка творить окрему цілість пов'язану гумористичним віршиком Богданни Горіх-Цмоць, легкозрозумілим для дитячого світогляду. Малюнки Христини Новаківської-Котович, своїми гармонійними барвистими кольорами на цілу сторінку, приковують увагу дитини. З уваги на те, що читачі цих книжок народилися і виховалися вже поза межами України — мова і композиція віршиків-гуморесок упрощена, і тому доступна і легкозрозуміла.

Книжки опрацьовані за методою популярних книжок для дошкілля, т. зв. „Прі-рідерс". До кожного великого барвистого малюнку, подано лише кілька рядків друку. Якщо читається дитині, а вона слідкує за прочитаним, то скоро пов'язує звучання даного слова з його виглядом у друкованій формі. Таким чином, дитина вперше читає, набираючи охоти до вивчення письма. Діти, що вже знають абетку, також залюбки читатимуть ці дитячі віршики.

В опрацюванні матеріялів до цих книжок, авторка та ілюстраторка послуговувались порадами п-і Люби Кузь (магістер дитячої психології), п-і Ірени Баєр (спеціяліст дитячої літератури), п. Р. Карп'яка (доктор славістики). Також присвячено чимало уваги реакції дітей в садочку. Використано також власні спостереження авторки з праці в дитячому саддочку.

Тому, що збут української книжки відносно невеликий, це відбивається на її кошті. В цьому випадку, завдяки дотації Відділу багатокультурности при канадському федеральному уряді, ці три високоякісні дитячі книжечки, можна набути за помірковану ціну, а саме: поодиноко — $3.75 або $10.00 за комплет (три різні книжки). Книжечки розпродуватимуться в книгарнях, або їх можна замовляти безпосередньої від авторки:

Bohdanna Horich-Cmoc,
28 Marco Lane, Ottawa, Ont., Canada
K1S 5A2

У першу річницю упокоєння мого незабутнього дорогого мужа бл. п. Петра Євчука, котрий відійшов у вічність 3-го березня 1979 р. В його світлу пам'ять, як нев'янучий вінок засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Анна Євчук, Дависв'ю, Онт.

Звіт Провінційного З'їзду Союзу Українок Канади в Альберті

В Альберті складові організації Союзу Українців Самостійників, СУМК, ТУС, С.У.К., та Інститут Св. Івана відбули свої річні з'їзди в Едмонтоні в днях 9, 10 і 11 листопада 1979 року. Офіційне відкриття відбулося в п'ятницю 9-го листопада, Заряджено спільну вечерю в Інституті Св. Івана, а по вечері слідували сесії Інституту.

У суботу рано 10-го листопада — окремі сесії СУМК, ТУС та Союзу Українок відбулися в приміщенні парафії Св. Андрея, 9831 — 75 вулиця.

Жіноча сесія почалася о 9-ій годині рано реєстрацією, оглядом виставки дитячого мистецтва, та з приятельським знайомством при каві. О 9:30 провінційна голова Мирослава Фербей відкрила збори молитвою, яку провів всеч. о. М. Крищук. В пошану й пам'ять покійних членок Союзу Українок всі приявні відспівали „Вічная пам'ять!".

Катерина Рожак і Фівонія Пелех були секретарками з'їзду. До президії ввійшли бувші голови Союзу: Доця Янда, Анна Токарик, Надія Боднар, Наталка Фарина, Анастасія Радомська, Леся Івасюк, Анна Звоздецька, Василина Бойко, Ольга Ганночко, Ольга Мельничук, Софія Василишин і Параскевія Сліпчук.

Тут провінційна голова вшанувала квітами новообрану голову Союзу Українок Канади, пані Надію Боднар а заразом уступивша голова, Василина Бойко, вручила голові З'їзду, пані Мирославі Фербей, квіти.

До резолюційної комісії ввійшли: Санда Гоголь, Василина Татарин, Емма Верхомин і Фівонія Пелех.

До номінаційної комісії ввійшли голови відділів: Одарка Юзвишин, Анна Томнюк, Фіонія Тарновець, Катерина Рожак, Ольга Мельничук і Василина Бойко.

Голова, пані Надія Боднар склала привіт від Союзу Українок Канади звернувши увагу на виховання наших дітей. Вона зробила заклик до присутніх, щоб при кожній нагоді в нашім житті ми давали гідний приклад молодшим. Голова відділу Союзу при громаді Св. Андрея, Одарка Юзвишин, привітала гостей й побажала всім успіху та приятельського відношення.

На внесок Наталки Фарини і Мільки Дубелт, протокол з минулого з'їзду був прийнятий так як надрукований у „Промені". Далі голова Мирослава Фербей подала звіт діяльности Провінційної Екзекутиви. Пані Фербей підкреслила величаву Виставку дитячого мистецтва; Український родинний показ мод; Дитячий Садочок Св. Івана під проводом Анни Звоздецької та Український розповідний театр для дітей (Другий проєкт Провінційної Управи С.У.К. на Альберту з нагоди Міжнароднього Року Дитини) — приготовила пані Юлія Блажук.

Катерина Істон касирка представила звіт фінансовий, який був прийнятий на внесок Єлисавети Єлиняк і Марії Лазарук. Дальші звіти урядниць Провінційної Управи Союзу були подані друком, і на внесок В. Зуківської та Н. Фарини всі звіти були одобрені.

Пані Анна Звоздецька розповіла про навчання в садочках. Вона принесла різні матеріяли, так що гості були досить зацікавлені в навчанні малих дітей. Пані Т. Ткачик зробила заклик на організаційний фонд підкреслюючи, що наша праця залежить від підтримки фінансової. Зв'язки з відділами потребують відвідування, для яких потрібно грошей. Пані М. Рацой із Смокі Лейк просила, щоб Пров. Екзекутива більше їздила по околицях і розказувала про наші організації, бо звичайно людей треба зацікавлювати і захоплювати.

Одягнені в вишиваних костюмах, Лариса, Давид і Мирон Маковські оглядають виставку дитячого мистецтва. Діти є Маріянни й Дмитра Маковських.

Пані Василина Мельник дала звіт про шкільництво. Хоч кляси провадяться по різних місцевостях, дітей потрібно більше. Наталка Фарина, підчас дискусії, поінформувала членів з'їзду, що потрібно виповняти аплікації вповні й уважно. Вона також сказала, що Христина Брода є дорадниця організаціям і ми повинні користати з її науки та становища. Ми також повинні вдаватися до пані І. Суховерської, яка відповідає за многокультурну бібліотеку при Культурнім Відділі в Альберті.

Мирослава Фербей представила делеґаток з різних відділів. Деякі делеґатки сказали дещо про свої члени та про працю по околицях. Нову управу на рік 1979 - 80 представила Василина Бойко:

ПРОВІНЦ. ЕКЗЕК. СОЮЗУ НА АЛЬБЕРТУ
СКЛАД УПРАВИ НА РІК 1979 - 1980

Голова — Мирослава Фербей
Уступивша голова — Василина Бойко
Заступниця голови — Олександра Гоголь
Голови Едмонтонських Відділів:
При Катедрі Св. Івана — Розалія Фарина
При Церкві Св. Андрея — Одарка Юзвишин
При Церкві Св. Ілії — Катерина Рожак
При Церкві Св. Михаїла — Фіона Тарновець
Рекордова секретарка — Текля Ткачик
Кореспонденційна секретарка — Февонія Пелех
Касирка — Катерина Істон
Референтки:
Молодших відділів СУМК — Леся Сліпчук
Освітньо-Культурна — Вікторія Шевчук
Шкільництва — Фівонія Пелех
Садочків — Наталка Ковалишин
„Променя" — Марія Волощук
Фонд Н. Кобринської — Катерина Гавриш
Архіву — Розалія Фарина

(Докінчення на стор. 31)

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО — 50-РІЧЧЯ ВІДДІЛУ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ У ГЕФФОРДІ, САСК.

В неділю 24 червня 1979 року відділ ім. О. Басарабової в Гефорді святкував 50-ліття своєї діяльности.

Ювілейне свято почалось Богослуженням в церкві — відправляв парох о. М. Стеценко. По Богослуженні був Молебень за здоров'я членок, а по цім Панахида за померших членок. Після відправ о. Стеценко сказав слово до нашого свята та запросив всіх на спільний святочний обід до залі Українського Народного Дому.

Наше жіноцтво дуже гарно приготовилось до свого ювілею. Ми вислали запрошення до окружних відділів як Норт Бетлфорд, Медов Лейк, Ред Філд, Витків, Блейн Лейк - Кридор, а також для членок, які були в нашім відділі, а виїхали до інших місцевостей. Прибули до нас гості і з дальших міст, як Ню Вестминстер — Стефанія Габриш (тепер пані Боднарук) — це одна з перших наших членок у 1929 р., пані Анна Лазарович з Саскатуну, перша голова відділу з 1929 року та багато інших.

В неділю 24 червня всі членки і гості зібрались коло церковної брами, всі повбирані в українських народніх ношах. Кожна членка відділу була тут відзначена живою квіткою рожі і стяжкою з відзнакою 50-ліття, так само для гостей були стяжки з відзнакою.

З церкви всі перейшли до Народного Дому, де вже був приготований обід. Всі столи були гарно прибрані і на кожнім столі ювілейний торт. За головним столом о. і добр. Стеценки, Анна Симич, одна з перших членок, Анна Лазарович — перша голова відділу 1929. Параска Барабаш, Анна Ткачук, Марія Калин, Михайліна Симчич — кожна з них була у свій час головою відділу і теперішня голова Оля Сметанюк, яка перепроваджувала програму. Молитву перед обідом провів парох о. Стеценко. По обіді всі перейшли до іншої залі на святочну програму.

Тут заля була також гарно вдекорована. Святочний стіл застелений вишиваним обрусом а на нім живі квіти, колачі, ювілейний торт, свічки. На сцені, на синьому полі виднів напис ювілею відділу прикрашений смолоскипом. До святочної залі членки увійшли з прапорами і відспівали молитву.

Відділ ім. Ольги Басарабової в Гефорд в 1928 році. Посередині сидить о. Петро Мельничук.

Членки відділу ім. Ольги Басарабової під час ювілейного року свого 50-ліття в Гефорд, Саск.

Відкриваючи програму ювілею, голова відділу Оля Смиснюк виголосила вступне слово, привітала гостей, членок відділу. Першою точкою було вшанування пам'яті покійних членок, яких прізвища прочитувала Параска Барабаш і за кожним прізвищем покійної членки відкладала квітку рожі у приготоване коло, з чого зробився вінок, який залищається в церкві. Це була зворушлива хвилина і по багатьох обличчях покотились сльози, згадуючи рідних. Під час прочитування імен покійних хор тихесенько наспівував „вічная пам'ять".

Слідували привіти — від централі Союзу Українок Канади, пані К. Маліцька побажала успіхів на будуче, від сусідніх відділів були привіти з таких місцевостей: Норт Бетлфорду, Редфілду, Витківа, Блейн-Лейк - Кридору, привіт від сумківців, від місцевої церковної громади. Пані Ткачук прочитала писемні привіти від Пров. Екзекутиви з Канори, від пані

Н. Іванишин з Келовна, від о. і добр. Зузаків з Йорктону та пані Д. Корпан з Едмонтону.

Коротку і сторію відділу прочитала Савеля Гарак, яка переказала початки та вклад праці жіночого товариства в розбудову громадського життя. Слідували короткі концертові точки, в яких виступав жіночий хор з Редфілду, а гру на бандурі виконав Карпо Стокалко. Святочну промову висоловила пані Цьона, в якій вона підкреслила завдання жіночих товариств тепер і в майбутньому.

Слідувало відзначення заслуженої членки Анни Симчич за її 50-літню працю в Союзі Українок у нашім відділі, яку представила Стефанія Гавриш, пані Цьона вручила їй грамоту а Оля Сметанюк дарунок за довголітню працю в організації. Вітав членок з ювілейним святом парох о. М. Стеценко та бажав успіхів на продовження праці.

Слідувало традиційне краяння торта, членки проспівали гимн Союзу Українок. Довголітній голові відділу Параскевії Барабаш, яка вже 11 років виконує обов'язок провідниці вручено вазонок живих квітів. Старших пань, що виконують обов'язок кухарок обдаровано українськими горнятками на пам'ятку ювілею. Обов'язок дириґентки виконувала Анна Гавриш, бо Олеся Михайлюк була перешкоджена.

Кінцеве слово Олі Сметанюк закінчувало програму нашого незабутнього ювілею 50-ліття відділу ім. О. Басарабової.

А. Ткачук, секр.

ПЕРША НАГОРОДА ЗА ТРАДИЦІЙНІ ПИСАНКИ

В місяці липні 1979 року, на виставі ручного мистецтва на „Ексибишен енд Стемпід" в Келґарі, Альберта, мали місце писанки, роботи пані Домки Ленько з Канори, Саск. Склалося це так: На Великдень м. р. пані Ленько подарувала свої писанки пані Ґені Маковській з Келґарі, яка оцінила таке гарне й дороге мистецтво української писанки, отримавши право вступу, дала ці писанки на виставу під іменем писанчарки Домки Ленько.

Великою несподіванкою було для пані Ленько, коли за якийсь час до її хати пані Маковська з Келґарі привезла їй перші нагороди за мистецьке виконання її писанок, стяжку й дві срібні чаші з відповідними написами великого признання. До того ж за короткий час вона отримала також додатково чек на суму $30.00, яку пані Ленько призначує на пресовий фонд „Променя".

Домка Ленко зі своїми нагородами, Канора, Саск.

Це є несподіване й велике признання для пані Ленько за її мистецькі й традиційні українські писанки, які вона з великою любов'ю і посвятою пише. Вона дарує своєї роботи писанки для товариства, Музею С.У.К., для старших жителів у Пансіоні й для хворих у шпиталі. Пані Домці Ленько сповнилося тепер 72 роки життя, але вона все ще є активною членкою жіночого товариства Союзу Українок Канади ім. Марії Маркович у Канорі. Рівнож вона є вже довгі роки старшою сестрицею при церкві Святої Трійці.

Варто згадати, що попри писання писанок вона є вправною господинею у печенні традиційного українського печива, як: калачів, пасок і весільних короваїв. Перебрала це прекрасне народне мистецтво пані Ленько від своєї вже покійної матері Василки, а писанки почала вже писати, коли мала десять років і продовжує їх писати до цього часу й навчає других.

Нехай добрий Господь обдарує пані Ленько ще кріпкими силами й здоров'ям на многії літа!

Ольга Бойчук

ВШАНУВАННЯ ПАРОХА о. Л. КУБИНА СМОКІ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА

В неділю 18 листопада 1979 р. в УГПЦеркві Св. Вознесення відбулася Служба Божа, відправляв парох о. Лаврентій Кубин. По відправі велике число членства з родинами зійшлися до Українського Народного Дому, де громадно засіли за столи до багатого спільного обіду.

Того дня церковна громада у Смокі Лейк вшановувала ювілей — десятиліття священичої праці о. Лаврентія Кубина. Господарем ювілею був п. В. Рацой, який у коротці переповів про життя і працю о. Лаврентія. Голова церковної громади п. Т. Сербан, голова сестрицтва пані М. Єлащук, голова жіночого т-ва пані М. Рацой, і п. Мороз, який уже довгі роки дякує у нашій церкві, усі вони щирими словами вітали отця-ювілята, складали йому побажання доброго здоров'я, успіхів і щоб ще довгий час був з нами та служив у нашій церкві. Пан С. Леськів, вітаючи о. Лаврентія признав, що отець є добрим приятелем і щирим пастирем для цілої громади і що зробив великий поступ у нашій церкві для нас усіх, а найбільше для нашої молоді, коли ми бачимо добре число дітей і молоді в церкві.

На закінчення о. Лаврентій дякував усім за таку несподіванку і запевнював нас, що буде довго з нами і буде служити в нашій церкві довгі роки.

Нашому отшеві-парохові Лаврентію Кубинові бажаємо доброго здоров'я, витривалости служити для нашого українського народу довгі роки. На многії літа! **М. Паламарик**

ЮВІЛЕЙ 30-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВАЛЕЙ - СУРРЕЙ, Б. К.

В неділю 18-го листопада, 1979 р. відділ Союзу Українок Канади ім. О. Кобилянської у Валей успішно відзначив 30-літній Ювілей свого існування.

Ювілейні відзначення і святкування розпочались Св. Літургією і Парастасом за спочилих в Бозі членок відділу. Після відправи Богослужб, що їх відправив о. прот. П. Блажук всі присутні перейшли до залі парафіяльної авдиторії, в якій було вже прилагоджено смачну перекуску — стараннями і дбайливими членкинями відділу.

З ініціятиви членок також було чудово оформлено і по-святочному все прибрано до ладу„ прекрасна декорація на головнім столі видніла, по-мистецьки оформлений напис на короваї Ювілею 30-ліття, а на підвищеному місці сцени розкішно глядів портрет патронеси відділу Ольги Кобилянської і символічна відзнака Союзу Українок Канади „смолоскип", якого по мистецькому виконала і належно оформила пані Анна Лисак.

Ювілейне Свято відкрила пані Анна Собул, голова відділу. Вона привітала всіх присутніх, а головно почесних членок, які засіли за головний стіл з своїм о. парохом і добродійкою.

Молитву перед спожиттям поживи проказав о. парох, а по цім слідувала дальша програма. Бувша вже заслужена почесна членка виконала функцію прищеплення корсажів, а цей почесний обов'язок виконала пані Анеля Кравчук тим членкам, що сиділи за головним столом, а зокрема для заслуженої членки пані Марії Сташин з нагоди її 25 років невтомної праці у відділі. Після чого про авторитетні заслуги досить обширно розповів про Марію Сташин о. парох, який ствердив щирим признанням, що „не було такої ділянки чи то в громаді, чи при відділі або інших приналежних організаціях, де б вона ухилялася, але навпаки завжди і всюди старанно чесно і совісно виконувала свої обов'язки, що її сьогодні належиться на велику похвалу і почесну заслугу". Він же крім пані Марії Сташин представив при головнім столі і ще почесних членок: Марію Москалюк, Марію Вакалюк, голову Провінційної Екзекутиви на Б. К., Василину Бонар, Анелю Кравчук і членок: Анну Максимюк, добр. Параню Блажук і Анну Субол, голову відділу.

Про історію відділу і діяльну активність членок Союзу при Українській Православній Громаді, Успіння Пресвятої Богородиці в Валей розповіла пані Василина Бонар, довголітня секретарка відділу.

Цінну і поучаючу доповідь про патронесу відділу О. Кобилянську виголосила пані Анна Никонюк. Було вже згадано, що на Ювілей С.У.К. місцевого відділу також прибула пані Марія Вакалюк, яку представила добродійка П. Блажук і попросила її до святочного слова. Пані Марія Вакалюк найперше щиро привітала і поґратулювала членкам відділу в Валей з цим пам'ятним днем 30-ліття корисної праці, як в громаді так і в організаціях, та побажала найкращих успіхів на друге чверть століття. Пані Марії Сташин за її заслуги передала відзнаку Союзу Українок „Смолоскип", з прилученої брошкою 25 літ і почесну грамоту від централі з Едмонтону. Ці церемонії у гарній формі передала пані Марія Вакалюк, як заслужене почнесне членство для пані Марії Сташин, а всі присутні постанням з місць проспівали многоліття Ювілятам.

Дальше черговою точкою відбулося традиційне краяння ювілейного коровая. Цю почесну функцію виконали почесні членки пані Марія Мос-

З ВІДЗНАЧЕННЯ 30-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ — ВАЛЛЕЙ - СУРРЕЙ, Б. К.

Перший ряд зліва направо: Марія Москалюк, Марія Вакалюк, голова пров. екзекутиви на Б. К., Анеля Кравчук, Анна Собул, голова відділу, добр. Параня Блажук, о. прот. П. Блажук, Марія Сташин, Анна Максимюк, Василина Бонар, Катерина Ткачук, Оксана Круліцька; другий ряд: Настя Джаман„ Марія Боднарчук, Петрунька Коновальчук, Марія Захарук, Анна Никонюк, Єлена Ткачук, Анна Стефин, Ольга Ганкевич, Климентина Макар, Марія Антонішка і Марія Пикет.

калюк, Марія Сташин та голова відділу Анна Собул.

По цім слідувала мистецька частина програми у якій дальше брали участь членки відділу, які проспівали кілька релігійних і патріотичних народних пісень, милозвучність чудових пісень і акорду пронеслась в просторій алі під керівництвом о. пароха, який заступив відсутню диригентку п-ні А. Залубняк. Прослухавши жіночого ансамблю, що проспівав так гарно, чудові пісні, присутні нагородили рясними оплесками.

Відділ ім. О. Кобилянської постав при українській православній громаді восени 1948 р. — тільки двома роками пізніше після заснування громади. Впродовж цього часу жіноча організація була тією незаступимою моральною рушійною силою, що наполегливо спонукувала й спонукує приналежне членство до невсипущої праці. Прояви тієї праці позначилися, а саме: Опіка над молоддю, що зорганізована в рядах відділу СУМК ім. Л. Т. Білецького, праця в Недільній та Рідній школах, виставки українського народного мистецтва (вишивок, писанок, національної ноші і т. д.), влаштування різних імпрез церковного, національного і культурного характеру, сходини, участь у парафіяльному і світському хорах і т. д. Жертвують на Колегію Св. Андрея, Музеї і інші добродійні справи, а зокрема на церковно-громадські потреби.

Членки відділу також послідовно і старанно пильнують за прикрашенням Божого храму, парафіяльної резиденції. Наше жіноцтво отримує також моральну допомогу. Тут треба згадати і наш цінний журнал „Промінь". Членкині відділу масово (як на свою численність) передплачують його, залюбки читають, а теми, що порушені в цьому журналі, дуже часто обговорюють на своїх спеціяльних, чи місячних сходинах. А ще й до того відділ фінансує і літературні надбання, як от наприклад: оплачують кошти на замовлення книжок і матеріяли до Недільної й Української шкіл, для молоді СУМК, а останньо матеріяли до Дитячого садочка та двомону Енциклопедію Українознавства.

Членкині з ряду свого чергування відвідують також хворих по лікарнях, пересилаючи для них картки і квіти, та різного роду співчуття. Належить до місцевої Жіночої Ради Канади, беруть активну участь у крайових і провінційних з'їздах складових організацій СУС, стисло співпрацюють з Провінційною Екзекутивою на Брит. Колюмбію, а зокрема добре співпрацюють в громаді з місцевим о. парохом і приналежними церковними комітетами, що це виходить на добро церковно-громадського розвитку в такій многогранній праці.

30-літній ювілей місцевого відділу, його властиві відзначення позначилися добрим успіхом, що старанно з активу Ювілейного Комітету.

Членки обдарували гостей ювілейним короваєм. Імпрезу закінчено молитвою „Достойно є".

о. прот. П. Блажук

ПЕРЕДРІЗДВЯНА ВЕЧЕРЯ ЧЛЕНОК
ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Вже увійшло в традицію нашого відділу ім. Лесі Українки в Гамільтоні улаштовувати „Передріздвяну вечерю членок", а дохід з цього вечора передавати на пресфонд журнала „Промінь".

Ми почали наш вечір о год. 6:30 в четвер, 6 листопада 1979 р. Наша голова пані Галя Олексюк привітала всіх і попросила о. Равлюка провести молитву. Хвилиною мовчанки вшановано покійних членок. Співом „Вічная пам'ять" пошанували бл. п. Люльчика і його сина Григорія. Голова Галя Олексюк представила головний стіл. Слово до членок виголосив парох о. Равлюк, який дав признання відділові ім. Л. Українки в Гамільтоні, високо оцінив працю нашого жіноцтва, і що своєю віддано культурною і громадською працею ми даємо приклад жіноцтву інших народів у Канаді. Подякував членкам відділу Союзу і сестрицтву за працю для церкви та побажав веселих свят Різдва Христового членкам та їх родинам святкувати за нашим українським традиційним звичаєм.

Привіти і побажання членкам та їх родинам як також оцінку громадської праці складали слідуючі: голова Соборної громади п. М. Клим, голова Товариства Українців Самостійників на Східню Канаду п. Кубрак, від громадян сеньйорів пані Пеленюк, від старшого СУМК — Наталя Криворучко, від молодшого відділу СУМК — привіт і подяка за фінансову підтримку Оксана Сушко.

Пані М. Пасіка подякувала всім за їх прибуття, голові пані Галі Олексюк за взірцевий провід, а всім членкам відділу побажала веселих свят та щасливого нового року. Пані Галя Липка в імені відділу вручила голові Галі Олексюк подарунок за її добру і пильну працю. Слово подяки членству та гостям склала голова відділу Галя Олексюк. По цім відбулась мала розігравка.

Кінцеве слово виголосила пані Орися Сушко, роздала текст колядок і всі учасники спільно проспівали під проводом о. Равлюка кілька колядок.

З нагоди цього вечора відділ ім. Л. Українки засилає $100.00 на прес. фонд „Променя".

Анна Корній, рефер.

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА К. І. М. ІВАНИШИНИХ
МОНТРЕАЛ, КВ.

Субота 3-го листопада 1979 р. залишиться приємним і незабутнім спомином ювілятам Катерині і Михайлові Іванишиним. В цей день їхні діти Тарас і Богдан з своїми родинами та приятелями влаштували примірний ювілей з нагоди 50-ліття подружжя своїх родичів, при співучасті великого числа родини і друзів. Ювілей почався Молебнем за здоров'я ювілятів, який відправив настоятель Собору Св. Софії о. Ігор Куташ, при допомозі дяка О. Кіпибіди та хору. Діти та внуки привітали ювілятів при вході до храму квітами. Після молебня в залі собору відбулось прийняття в честь ювілятів. При вході до залі привітав ювілятів хлібом та сіллю їх сват Плавуцький, а дружби п. Іван Пасерб і п-і Нелі Кетлер під звуки оркестри завели ювілятів на почесне місце за головним столом. Після молитви, яку провів о. І. Куташ, господар вечора п. Михайло Залуський, привітав гостей і підняв тост за здоров'я ювілятів а всі присутні проспівали многая літа. Після смачної вечері, господар привітав ювілятів і представив головний стіл за яким сиділи: син Тарас з дружиною Айлін і їхні діти Дженес і Джейсон, о. І. Куташ, дружба п. І. Пасерб, дружка п-і Нелі Кетлер, син Богдан з дружиною Ізабел і їхні діти Барбара і Брус. Крім головного стола, був ще і другий, де сиділа дальша родина ювілятів, яка прибула з Вінніпе:у, Бріт. Колюмбії, Тандер Бей, Гамільтону і Німеччини, щоб звели-

чати це свято. Опісля були привіти від федеральних, провінційних та міських урядових осіб.

Від родини вітав ювілятів син Богдан та внука Барбара. Були також привіти і дарунки від Громади, та організацій при Св. Софійському Соборі.

Від громади вітала ювілятів п. Стефаняі Кульба заступниця голови громади від Жін. Т-ва імени Доньки України вітала голова п. Євгенія Підвисоцька, а від Братства Христ. Милосердя вітав голова п. Іван Підкаленко. Від усіх присутніх вітала і передала дарунок п- Добромиль. Після привітів п-і Галина Мельник вкоротці розповіла про життєвий шлях наших дорогих ювілятів.

П-во Іванишини обидвоє роджені в Канаді, п-і Катерина з роду Гнатів родилась в Січ, Ман., а п. Михайло родився в Марконі, Ман. Шлюб одержали в церкві Св. Ольги в Ольга, Манітоба дня 3 листопада 1929 р. Ювіляти почали своє подружнє життя в місті Шов Лейк, Ман., а по двох роках вони перенеслись на фарму і там господарили 10 років. Тут Бог поблагословив їх двома синами —

Богданом і Тарасом, які принесли родичам багато потіхи. В 1941 році п. Михайло переїхав до Монтреалу, щоб розвідати можливість кращого життя своїй родині. Сподобав він Монтреал і до року спровадив сюди свою дружину з синами і почав нове життя на сході Канади.

Від самого початку п. Михайло і п-і Катерина вписались в члени до церкви а тепер Собору Св. Софії і до сьогодні вони є активними членами нашої громади. Вони все готові допомогти там, де треба і є щедрі своїм часом і жертвами.

Вони також є довгі роки членами Братства Хр. Милосердя. Крім того пані Катерина є відданою члекною Жін. Т-ва Доньки України, де вона приклала багато праці і виконувала різні обов'язки.

На закінчення ювіляти подякували своїм дітям і приятелям, що так гарно влаштували це свято, яке залишиться найкращим спогадом в їхньому житті.

Ювілей закінчився загальним співом та веселими танцями при музиці гарної оркестри „Веселка".

З нагоди свого ювілею п-во Іванишин зложили дар $100.00 на Собор Св. Софії, $50.00 на Братство Хр. Милосердя, $50.00 на Жін. Т-во Доньки України і $50.00 на журнал „Промінь". За ту їхню щирість і розуміння справ, нехай Господь Бог благословить їх всіма земними благами!

На многії літа!

Присутній

БЛ. П. СОФІЯ ІВАНИЦЬКА

В чудовий літній час, 24 червня 1979 р., коли природа розквітла у своїй повній красі, перервалася нитка життя бл. п. Софії Іваницької. Величавий похорон відбувся 27 червня в Катедрі Св. Володимира в Торонті в присутности ближчої і дальшої родини, чисельного громадянства, приятелів та членок Союзу Українок Канади. Похоронну Службу відправляв о. Юрій Ференсів при участі молодого хору під управою диригента Нестора Олійника.

Похоронна тризна відбулася в Інституті Св. Володимира при переповненій залі. Дбайливо доглядало засмучену родину і гостей Жіноче Товариство при Інституті під керівництвом голови пані Матіїшин. Господарем прийняття був Степан Йонґ, давній приятель родини Іваницьких. Співчуття по невиджалуваній втраті складали: п. І. Дубилко від Катедр. громади Св. Володимира, п. П. Кіт від ТУС та Кредитової Спілки Союзу, пані Юлія Головата від пров. екзекутиви Союзу Українок, п. В. Кирилюк від Інституту Св. Володимира, п. Євген Гишак, сестрінок з США,

п. Степан Соловій від односельчан с. Стефкова. Співчуття родині склала голова відділу ім. Кн. Ольги Марія Божик, яка переказала про життєві дороги і заслуги покійної.

Софія Іваницька народилась в Україні в селі Стефкові на Лемківщині. Пан С. Іваницький приїхав до Канади 1927 року а 1935 р. спровадив свою дружину Софію з двома малими дітьми. Життя молодих іміґрантів у той час нам відоме, але Софія не розгубилася, знайшла своє місце в „Просвіті", була активною членкою, співала в хорі і мала чудовий голос, брала також участь в театральному гуртку. 1938 року вписалася до відділу Союзу Українок при Катедрі Св. Володимира. Тут почалась її активна праця на церковно-громадській ниві, праця хористки, довголітньої старшої сестриці, господині, організаторки базарів. Багато праці вкладала і при Інституті Св. Володимира.

Покійна понад усе любила свою родину. Тішилась своїми дітьми — Володимиром і його родиною, Сьогодні Володимир є головою Катедр. громади Св. Володимира. Дочка Катруся, незамінима декляматорка та рецитаторка, колишня зразкова сумківка та довголітня королева СУМК. Ціла родина уже третє покоління працює у тій молодечій організації. Раділа пок. Софія і своїми внуками, які були активні.

Поминальна трапеза закінчилась словом подяки від родини — сина Володимира Іваницького. Зворушений по втраті матері дякував о. Юрію, Жіночому Товариству, Інститутові, родині, приятелям, що так гідно відпровадили в неповоротну дорогу дружину, маму, бабуню і прабабуню.

Замість квітів родина просила складати жертви на Катедру Св. Володимира або Інституту Св. Володимира. У світлу пам'ять своєї дружини Степан Іваницький склав дар на Колегію Св. Андрея $1,000.00, на Катедру Св. Володимира та Інститут по $500.00, відділові Кн. Ольги $50.00.

Марія Божик

БЛ. П. ВАСИЛЬ ТАБАШНЮК
Кадворт, Саск.

У суботу 17-го листопада, 1979 р., несподівано на 77 році життя відійшов у вічність Василь Табашнюк.

Народився Василь 2-го жовтня, 1902 року у місточку Кадворт, Саск. Батьки Василя жили на фармі в околиці Кадворт, де малий Василь виростав і помагав в господарстві.

1923 року Василь оженився з Марією Подолецькою. Молоде подружжя почало своє спільне життя, працюючи на фармі, 6 миль від міста Кадворт. В короткому часі Василь і Марія переїхали жити до міста Кадворт, і молодий Василь почав цікавитися майструванням. Майстри з якими працював Василь, дуже скоро пізнали, що він має великий талант. В короткому часі Василь здобуває славу доброго майстра. Він будує доми, школи і церкви. З дерева, майстерно виробляє Василь, різні, прекрасні речі. Робить чудові підсвічники, виробляє іконостаси, будує престоли для церков. В багатьох православних церквах в Саскачевані є іконостаси, престоли. тетраподи, дерев'яні високі підсвічники, що їх зробив Василь. Бл. п. Василь Табашнюк зробив престоли для церков: в Лепін, Саск., Вірдейл, Саск., Принц Альберт, Гефорд, Саск., Ст. Джулієн, Саск., Кадворт, і для Інституту П. Могили в Саскатуні. Іконостаси для церков — в Кадворт, Ст. Джулієн, Принц Альберт і Крайдор, Саск.

Бл. п. Василь робив також цимбали. Зробив їх около 30. Його виробу цимбали є славні не лише в Канаді, але й за границею.

Василь і Марія Табашнюки від початку свого спільного життя стали активними і жертвенними членами Української православної церкви Пресв. Тройці в Кадворт. Через 32 роки, Василь був в заряді церковної громади в Кадворт. Василь і Марія щиро жертвували на Інститут П. Могили, бо він був членом цього Інституту. Жертвували на Колегію Св. Андрея, на будову Православного Пенсійонату ім. Іларіона в Саскатуні, і на Музей Союзу Українок в Саскатуні.

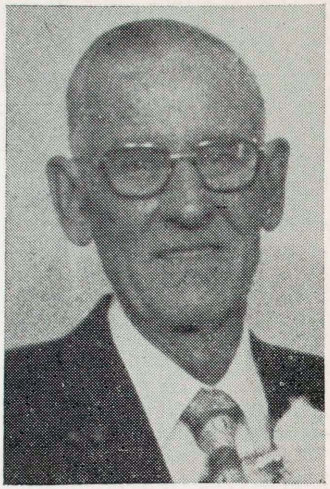

Бл. п. Василь Табашнюк належав до гуртка Старших Громадян міста Кадворт. Був любителем спорту і сам „кирлував" через довгі роки. Любив сходитися із своїми друзями і говорити про різні справи. Цікавився наших церковним, громадським та національним життям, цікавився справами свого міста і справами своєї країни.

Залишив він у глибокому смутку свою дружину Марію. 2-дочки — Анну Тріщук з родиною в Кадворт, Саск., Рут Биртюм з родиною в Флин Флон, Ман., одного сина Матвія з родиною в Гвайткорт, Альберта, 10 онуків і одного правнука. Також залишив 2 братів — Івана в Принц Алберт і Матвія в Кадворт, 2 сестри — Анну Малець з родиною в Саскатуні і Марію Подолецьку з родиною в Принц Алберт. В його родині упокоїлися — родичі, Петро і Наталія, а також 2 брати — Миколай і Михайло і одна сестра — Дора Велікочі.

Похоронні відправи почалися Великою Панахидою, 19 листопада 1979 р. о год. 7:30 ввечорі в прав. церкві Пресв. Тройці в Кадворт. Заупокійна Служба Божа і чин Похорону відбулися в вівторок, 20 листопада 1979 р. Похоронні Богослуження відслужив настоятель о. Петро Гнатів. Тіло покійного Василя спочило на місцевому православному цвинтарі. По закінченню похоронних відправ в церковній залі, відбувся поминальний обід, який приготовило

НА СПОМИН
Замість китиці квітів

Вже десять довгих років минуло як згасла зірка нашого одинокого і так нам дорогого сина, блаженної пам'яті д-ра Семена Івана Кута, людини щедро обдарованої талантом, добротою і щирістю.

Ой сину, сину, люба моя дитино, завжди живеш у моїм серці, я тямлю тебе мій дорогий сину. Твій голос ще і досі в моїй душі бренить, а бачу тебе і твою веселу усмішку. Невмолима смерть забрала несподівано зразкову людину з нашого церковного і громадського життя, а родині улюбленого батька, а матері зболіле серце, ти залишив по собі милі спомини, кожному хто знав тебе. Зберіг ти сину заповіт Господній: Будь вірний аж до смерти, а дам тобі Вінець Життя.

Спи спокійним сном, дорогий сину, а пам'ять про тебе в наших серцях буде на все вічною. Нехай цей спогад про нього буде назавжди, і ми в цю сумну і болючу для нас річницю упокоєння нашого сина, замість вінка з пахучих квітів засилаємо пожертву $100.00 (сто долярів) на пресовий фонд „Променя", якого він високо цінив.

Сумуюча мати Анна (Кут) Мудра

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ФЛИН ФЛОН, МАН.
ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

Річні збори відділу відбулися 5 листопада. Звіти діяльности здавали членки заряду і комітети. Товариство складається з 8 членок. Впродовж року відбулось 10 місячних зборів. З освітньої діяльности відсвятковано роковини Лесі Українки відповідною програмою.

Мали продаж великоднього печива і писанок, що їх членки робили на вечірки у домах членок. Також мали кілька лекцій навчання писання писанок для молодих дівчат.

Т-во займається приготуванням спільного обіду після кожного Богослужения, які відбувається раз на місяць.

Комітет добродійної праці відвідує хворих, дає квіти й інші подарунки членам хворим в шпиталі і вдома.

Т-во опікувалось літньою забавою біля озера для всіх з місцевої громади.

Влаштували Різдвяну забаву для членок і вручено нагороди 3 членкам, які були присутні на кожних зборах впродовж року.

Комітет сестриць доглядає порядків у церкві. Членки т-ва по черзі опікуються доглядом старших громадян у місцевій кімнаті відпочинку, приносять і подають перекуску.

Відділ жертвував в 1979 році на такі цілі: нашу церковну залю, на „Промінь", Музейну Фундацію, стипендійний фонд.

За рік мали прибутків $444.15, а видатків $440.91.

Заряд — голова — Афія Тодощук, заст. голови — П. Мендро, секретарка — Р. Малюта, касирка — М. Скварчук. Добродійний комітет — П. Мендро, А. Тодощук, Р. Малюта. Контрольна комісія — Д. Скварчук, А. Форчівська, П. Мендро. Господині — Д. Скварчук, Ґ. Ясентюк. Гостинности — П. Мендро. Архіву — Р. Малюта.

Р. Малюта, секр.

жіноцтво місцевого відділу Союзу Українок Канади. По обіді, син покійного Василя, склав щиру подяку від родини за похоронні відправи, за приготовлення обіду, та всім учасникам похорону за присутність, і всім які в будь-який спосіб допомогли родині в часі їхнього горя. Родина втратила дорогого мужа, батька і дідуся, а Православна Громада в Кадворт втратила відданого активного члена і приятеля.

Дружина покійного Василя Табашнюка склала свою жертву на українську пресу, яку любив і охотно читав бл. п. Василь. На „Вісник" $25.00, на „Промінь" $25.00 і по $15.00 на вироблення кліше.

Горем прибитій та засмученій родині нехай Добрий і Милосердний Господь подасть сили пережити цю велику втрату. А душу покійного Василя, нехай оселить у своїому царстві небесному, там де всі праведні спочивають.

Вічна йому пам'ять!

Добр. М. Гнатів

ЙОРКТОН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. О. ПЧІЛКИ

Річні збори відділу відбулися у вівторок 19-го листопада 1979 року в Українській Прав. Авдиторії в присутності 75 членок. Збори відкрила та перепроваджувала голова пані Левіна Вінтоник, а секретаркою зборів була добр. Галя Зузак. Молитву провів о. прот. С. Зузак. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять чотирьох членок, які впокоїлися цього року а також першу голову нашого відділу бл. п. Анастасію Стечишин, яка впокоїлася в Калґарі.

Після відчитання протоколу з минулорічних зборів і його одобрення, слідували звіти уступаючої управи. Продовж року відбуто 10 місячних зборів та 4 засідань заряду. Участь членок у місячних зборах є задовільна, пересічно було 64 членки на зборах, 17 членок були присутні на всіх зборах відділу, защо їх нагороджено ложечкою.

На зборах ми уважно прочитували та обговорювали всі одержані листи та обіжники з централі Союзу та Пров. Екз. а також всяку іншу кореспонденцію відділу. Відділ начислює 134 членки, з них є 5 почесних а 5 нових. Чотири членки продовж року впокоїлися.

Для придбання фондів продовж року було влаштовано 25 бенкетів, 13 весіль, 11 поминальних та 10 похоронних обідів, 2 базарі, 10 громадських обідів, 3 чайних прийнять, 4 забави та 50 перекусок підчас гри в „бінго".

Фінансовий стан відділу такий: перенесено з року 1978 $9,290.83, приходу у 1979 році $95,634.97, розходу $91,475.02, залишилось $13,450.78.

Головні пожертви відділу ось такі: на сплачення Авдиторії $42,000.00, на СУС Фундацію $500.00, музейну фундацію $100.00, українську телевізійну програму $250.00, степендію укр. мови $150.00, оселю „Тризуб" $75.00, пресовий фонд „Променя" $98.25, орг. фонд Союзу $50.00, поборювання рака і серця $45.00, Степендійний фонд Пров. Екз. $25.00. Куховарські книжки відділу продаються успішно, продано цього року на суму $3,797.25.

Освітньо-культурна праця відділу була така: Відсвятковано свято Миколая, Лесі Українки, Тараса Шевченка, День Матері, День членства на якому офіційно прийнято 5 нових членок а одну відзначено грамотою за 25 літ постійного членства і Рік Української Дитини. На зборах прочитано реферати з нагоди 100-ліття народження Семона Петлюри, в честь патрвонки Олени Пчілки, а також прочитано кілька цікавих статтей з „Променя", було слово в користь „Променя" та цікава доповідь про „Тестаменти і спадщини", яку виголосив адв. К. Василишин. Вручено стипендію для студента дванадцятої кляси за найкращі осяги української мови а також для кожної дитини нашої громади, котрі були на оселі „Тризуб" підчас літніх курсів. Відділ доглянув, щоб в міському Музею підчас Свят Вечора в українській кімнаті по святочному був прибраний стіл. П'ять членок відділу були в складі управи Пров. Екз. і обрали активну участь у зборах управи та в З'їзді.

Відділ опікується Недільною і Українською школою. До Недільної школи учащало 66 дітей. Діти поділено на п'ять кляс. Підчас св. Літургії діти співають „Отче Наш", також у Великий Піст підчас Причастя вірних, співали пісню. Хлопці служили у вівтарі а також читали Апостола.

До української школи ходило 23 дітей. Навчання відбувалося дві години на тиждень, поділено дітей на 3 кляси. При Українській і Недільній школі є бібліотека, якою діти користуються. Школярі брали участь у концертах: Св. Миколая, Тараса

Шевченка, День Матері та Року Української Дитини, які приготовили учителі Української школи. Українські діти в Йорктоні мали нагоду бачити пів-годинну телевізійну програму „У тітки Квітки", яка продовжувалася через 16 субот на весні і повторювалась осіню.

Від відділу є вибрані комітети до Надзірної ради СУМК і Українських танців. В СУМК є 23 члени, які сходяться щотижня. Підчас року вчилися писати писанки, танців та співу. Брали участь у чотирьох концертах. Були на Семінарі в Саскатуні, їздили до Вінніпегу, де мали можливість відвідати та оглянути наші установи, та брали участь у Прав. З'їзді.

На лекції танців, які відбуваються, що суботи приходить 45 дітей. Членки комітету приготовляють та доглядають гардероби для танцюристів. Танцюристи виступали на різних громадських імпрезах а також у „Нирсінг Гом" для старших.

До бібліотеки відділу придбано нові шафи, куплено 3 книжки, а три книжки було подаровано. Відділ має прекрасний музей, який знаходиться у вході до Авдиторії за споціяльним склом. До музею цього року подаровано 10 різних експонатів та зроблено дві підставки на писанки.

Добродійний комітет висилає членкам картки поздоровлення чи співчуття та квіти для хворих членок, приготовляє Великодні кошики, якими обдаровує пацієнтів у шпиталі, доглядає розігравки на місячних зборах, з чого прихід іде на куплення квітів для хворих. Членки, щомісяця почерзі відвідують хворих. Відділ передплачує „Промінь", „Український Голос" та „Вісник" до місцевого шпиталю.

Реф. „Променя" придбала підчас цьогорічної кампанії 7 нових передплатниць. У відділі 42 членки передплачують „Промінь".

Соціяльний комітет приготовив Передріздвяну вечерю для членок відділу та їх родин, сніданок для дітей Недільної школи після Причастя, та кілька перекусок з нагоди різних імпрез відділу. Сестрицтво старанно дбає про чистоту та прикрасну Божого храму. Під проводом сестриць, члени громади щотижня, по черзі, згідно з пропонованою лістою громади приходять чистити церкву.

Голова висловила щиросердечну подяку членкам управи, як і членкам відділу за співпрацю і поміч у різних імпрезах своїй організації. Від контрольної комісії зроблено внесок признання й подяку управі.

Склад управи на 1980 рік: Уступаюча голова — Анна Кучерява, голова — Левіна Вінтоник, 1-ша заст. голови — Наталя Гишка, 2-га заст. голови — Єлисавета Крочак, рекорд. секр. — добр. Галя Зузак, заст. секр. — Марія Склярук, коресп. секр. — Павліна Семенюк, касирка — Олеся Піць. Контрольна комісія — Леся Джарман, Славка Скварчук, Зузі Вонітова, ьульт.-осв. реф. — Анна Цимбаліста, бібліотекарка — Катерина Волощук, реф. „Променя" — Орися Василишин. Членський комітет — Євгенія Ойстрик, зарядниця винаймлення авдиторії — Єлисавета Білан, реф. мистецтва — Вероня Трофанюк, Домка Корбут, реф. Нед. школи — Єлисавета Білан, української школи — добр. Галя Зузак, добродійна — Анна Олійник, пресова — Надія Мигайчук, Музею С.У.К. — Леся Джарман, Міського Музею — Анна Кучерява, СУМК — Орися Дереновська, базаровий комітет — Фіялка Станіцька, соціяльний ком. — Ґеня Ситульська, архіву — Славка Скварчук, телефонування — Павліна Костенюк, Докія Воронюк, Павліна Семенюк, Стела Трофаненко, Анна Головко, Марія Прокопчук, Євгенія Ойстрик. Сестрицтво — Гафія Равлюк, Анна Клевчук.

Хоч праця відділу цього року була в більшості спрямована на здобуття фондів для сплачення авдиторії, то як видно зі звітів управи, що відділ не занедбав і культурно-освітньої праці, але вів широко-розвинену працю під добрим проводом голови та при гармонійній і жертвенній співпраці урядниць та членок відділу.

Галя Зузак, рекорд. секр.

МЕНЗІ, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 21 листопада в домі п-ва Івана і Каськи Друлів. Членок присутніх було 12. Голова Юська Друль відкрила збори молитвою і була придсідницею. Секретаркою була Розалія Пелешок.

Впродовж року відбулося 7 місячних зборів, членки улаштували Весняний чай і продаж Великоднього печива. Видали 2 похоронних обіди, перекуску на Спільне свячене, обід на празник, Спільну вечерю і вечерю на Різдвяні прийняття. Були читані реферати на різні свята. Відвідували хворих членок і висилали карточки поздоровлення. Членки брали участь співом у сусідській громаді Січ в їх святкуванні 80 років українського поселення в Канаді.

Головні пожертви відділу: на Народний Дім $1,500.00, на церкву $187.90, на музей $100.00, на сумківський хор $100.00.

Інші дрібні пожертви на організаційний фонд, „Промінь", Червоний хрест і інші.

Фінансовий звіт: загальний прихід $4,556.65, розходи $1,982.94, в касі остається $2,573.71.

До заряду увійшли ті самі членки: голова — Юська Друль, заст. голови — Михаліна Чвалюк, секретарка — Розалія Пелешок, касирка — Мих. Чвалюк, рекорд. секр. — Настя Друль. Контрольна комісія — Каська Друль і Емілія Пелешок.

Господині — Марія і Юзефка Друль, Наталія Скоциляс, Марія Чвалюк і Наталія Пелешок.

Юська Друль, голова
Розалія Пелешок, секр.

СТІНЕН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 13-го грудня 1979 р. в церковній залі при участи 20 членок. Збори відкрила голова Марія Курковська, привітала членок, та попросила відспівати молитву „Царю Небесний". По молитві вшановано хвилиною мовчанки пам'ять покійних членок.

Предсідницею була вибрана Адонія Козменюк, а секретаркою Параска Ґурська, котра перечитала протокол з минулих річних зборів. Звіти цілорічної діяльности відділу здавали членки заряду і комітетів. Анелька Королюк подала фінансовий звіт. Франка Гунька від контрольної комісії і господинь кухні — Орися Лозинська, комітету купування — Анна Гуцал, добродійної праці — Анна Ковальчук. Звіт з діяльности відділу подала голова, яка в своїм слові висловила сердечну подяку членкам за їх щиру працю і кооперацію.

Впродовж рок відбулось 9 місячних зборів і одні річні. На зборах були читані обіжники і кореспонденція. Приготовили спільну святочну вечерю з обміном дарунків між членками. Ходили колядувати разом з членами церкви, приготовили храмовий обід, спільне свячене, відбули 4 бін-

го, провели збірку на Червоний Хрест. Мали чайне прийняття з програмою на День Матері. Видали 3 похоронні перекуски і 2 поминальні обіди, дали поміч на 2 весілля, приготовили страву і видали на 50-тий ювілей подружжя. Вшановано дві пари на їх 60-річчя подружжя. Мали прийняття на день уродин членам 75 р. віку.

В липні відвідали мешканців у „Ґейтвей Лодж" в Канорі, мали перекуску для них, торт і даруночки тим, що мали уродини того місяця. Брали участь в співі під час Богослужения в старечому домі в Прісвил. Мали приємність гостити голову Пров. Екз. пані Павлю Данильчук, при цій нагоді голова вручила грамоти 2 членкам Адонії Козменюк і Парані Ґурській за їх 25-річну працю, брали участь в шиті пров. ковдри С.У.К. в домі Василини Стеранко, котра була в складі Пров. Екз. Добродійний комітет посилає картки поздоровлення хворим до шпиталю. Господині церкви дбають про красу і чистоту Божого Храму, також садять квітти коло церкви. Брали участь у святі Римемберс Дей і поклали вінок під пам'ятником в честь полеглих вояків. Програмою на День Матері займалася Василина Стеранко, також займається Рідною школою при помочі Джоани Дорощук і провадить хором.

Товариство зложило пожертви на церкву $1,000.00, на Українську школу $1,145.00, на стипендійний фонд $25.00, до „Променя" $10.00, купили речі які були потрібні до церкви і кухні, сповняли бюджет до централі. 9 членок передплачують „Промінь".

Фінансовий звіт: перенесено з 1978 року $2,324.26, прихід за 1979 рік $3,130.89, розхід на 1979 рік $3,626.54, осталось в касі $1,828.34.

Заряд на 1979: голова — Марія Курковська, заст. голови — Адонія Козменюк, секретарка — Анна Ковальчук, заст. секр. — Анелька Суркан, фін. секр. і касирка — Анелька Королюк. Контольна комісія — Антонія Корпан, Анелька Суркан, Франя Гунька; господині кухні — Адонія Козменюк, Параська Ґурська, Вікторія Королюк, Надя Боднарик, Франя Гунька, Наталя Ростоцька; комітет доброд. — Анна Гуцал, Анелька Суркан; комітет купования — Анастасія Анака, Анелька Суркан, Франя Гунька, Надя Боднарик, Орися Лозинська; сестриці — Анна Дорощук, Ксенька Ґоргіца, Анна Парасюк; господині церкви — Марія Вігнан, Анна Парасюк, Марія Курковська. Референтка „Променя" — Єлисавета Суркан.

Членки відділу бажають редакції „Променя" кріпкого здоров'я і найкращих успіхів на 1980 рік.

Анна Ковальчук, секретарка

ПРИНЦ АЛБЕРТ, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори жіночого т-ва відбулися при участи 30 членок. Збори відкрила голова пані С. Краковец. Добр. Рибалка провела молитву. Предсідницею зборів була добр. Рибалка, а секретаркою Д. Панчук. Хвилиною мовчанки вшановано покійних членок. Звіти з діяльности відділу складали членки заряду: голова С. Краковець, касирка — Г. Орелецька, від контр. комісії Е. Денисик, від сестриць — М. Савчук, комітету мистецтва — А. Кардаш, шпиталю — М. Гринюк, культ.-освітнього — Е. Палідвор, журнала „Промінь" — Е. Денисик, Української школи — О. Каліновська, Червоного Хреста — Д. Панчук, господинь — А. Кардаш.

Звіти членок заряду та комітетів заявили, що праця впродовж року була велика. Відбулося 10 міжчних зборів, членки видали 9 похоронних перекусок, 2 поминальні обіди, Йорданську Вечерю, три обіди на спільне свячене, візитацію Владики і День Подяки Улаштували ягідовий чай в червні і 2 випродажі печива, осінній чай, випродаж печива, городини і вишивок і розіграву ковдри.

Місто Принц Альберт справляло 75-річчя і запросило наше т-во видати через два вечори українську вечерю, з якої прихід був наш. Ці вечори були дуже успішні і ми мали там виставку української кераміки та вишивок.

Відділ помагає Червоному Хрестові. Помагає один місяць в році в клініці при даруванні крові. Добродійний комітет давав хворим членкам картки та вазонки співчуття й кераміки з побажаннями. Членки відвідали 283 пацієнтів в шпиталях та домах і домах для старших. На Великдень роздали 283 писанки пацієнтам. Відділ дає допомогу оселі Зелений Гай у Вакав.

Заряд відділу на 1980 рік: С. Краковець, заст. голови — добр. С. Рибалка, друга заст. — О. Каліновська, секретарка — Д. Панчук, заст. секр. — Р. Сопотик, кореспонд. секр. — Л. Зюбрак, касирка — О. Гавриш.

Сестриці — М. Савчук.

Комітет: мистецький — А. Кардаш, шпитальний — М. Гринюк, багато-культурний — Е. Палідвор, культурно-освітній — добр. С. Рибалка, рефер. „Променя" — Е. Денисик, Рідна школа — О. Каліновська, телефонічний — Ю. Голик, господинь — п. Ріпак і п. Ісаєнко.

Фінансовий звіт: з 1978 р. осталось $2,990.92, прибутки в 1979 р. $8,264.74, видатки — $8,585.08, лишилось в касі — $2,660.58.

Д. Панчук, секр.

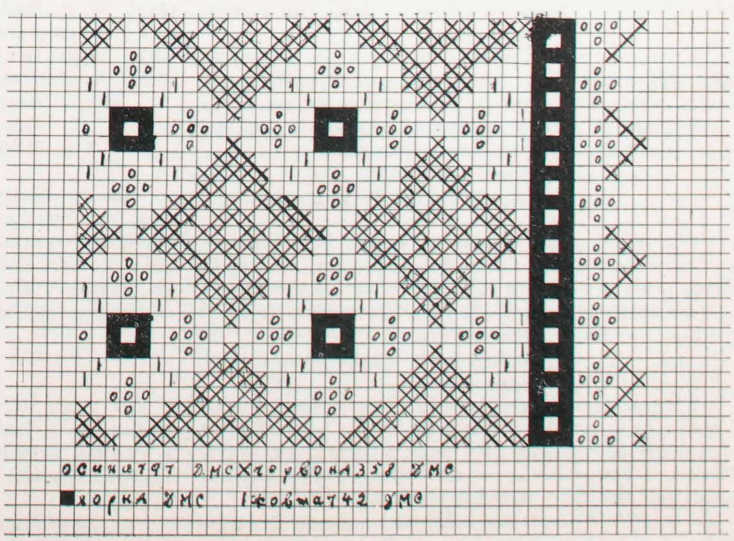

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У другі роковини упокоєння нашої дорогої незабутньої мами, улюбленої внукам бабуні, бл. п. Анастасії Сарчук ,яка відійшла від нас у вічність дня 10 березня 1978 року, складаємо нев'янучий вінець з найкращих квітів.

Шануючи невтомну працю Покійної на полі суспільно-громадським, а зокрема в Музеї Союзу Українок і журналі „Промінь", складаємо наш дар на „Промінь" $15.00. Світлим образом живеш, мамо, у наших серцях.

Дочка Галина і Нестор Богоноси,
внуки Андрій і Петрусь, Вінніпеґ

— — — — —

У перші роковини відходу від нас дорогого мужа, батька, дідуня і прадідуня, бл. п. Василя Григоряка з Торонта, який упокоївся 21 березня 1979 року, перебуваючи в Маямі, у світлу та незабутню пам'ять Покійного складаємо китицю нев'янучих квітів і засилаємо дар — $30.00 на журнал „Промінь".

Дружина Стефанія Григоряк, дочки
зяті, внуки і правнучки, Торонто

— — — — —

У світлу пам'ять нашої дорогої, ніколи незабутньої дружини, мами і бабуні, бл. п. Людвіги Котишин, яка упокоїлась 24 березня 1971 року у Мирнам, Альберта, складаємо китицю нев'янучих квітів і засилаємо $25.00 на журнал „Промінь".

Василь Котишин — муж, діти і внуки

— — — — —

У четверту річницю нашого любого мужа, батька, дідуся і прадідуся бл. п. Семена Хаби, який відійшов від нас 17 лютого 1976 року, кладемо китицю пахучих квітів і засилаємо 10 долярів на журнал „Промінь". Хай пам'ять про покійного буде завжди між нами.

Дружина Анна Хаба, діти,
внуки і правнуки, Редвотер, Альберта

— — — — —

У двадцять першу річницю упокоєння мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Данила Юрківа, який відійшов у вічність 4 березня 1959 року в його світлу пам'ять складає $20.00 на журнал „Промінь" дочка Євгенія Дочимінська. Покійному вічна пам'ять.

Дружина Марія Юрків, Кемсак, Саск.

— — — — —

У першу річницю смерти моєї дорогої доні, дружини і мами, яка упокоїлась у Картрайт, Ман. в шпиталі, оставила в смутку чоловіка, двох синів, 5 братів і дві сестри. Замість нев'янучого вінка на могилу родина складає $30.00 на „Промінь". Покійній вічна пам'ять!

Мама Марія Світик і родина, Едмонтон

У першу річницю упокоєння бл. п. Параскеви Бокшован, довголітньої Сестриці при Катедри Пресвятої Тройці в Саскатуні, та членки С.У.К. Бл. п. Параскева належала до Плезент Гіл Гуртка, щира працівниця на полі церковно-громадським. Упокоїлась 12 січня 1974 року.

Плезент Гіл Гурток складає в її незабутню пам'ять $15.00 на „Промінь". Вічна їй пам'ять.

Марія Чуганюк — голова
Т. Гарбар — секр., Анна Пігач — касирка

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок у незабутню пам'ять наших дорогих — батька — бл. п. Михайла Стручинського, який відійшов 17 серпня 1974 р., мами Сабіни Стручинської, яка упокоїлась 26 січня 1975 р. в їх світлу пам'ять складаємо $15.00 на „Промінь". Покійним вічна пам'ять.

Дочки і зяті — Марія і Франко Дубинські, Вінніпеґ
Галина і Павло Дубинські, Кенора, Онт.
Син Микола і невістка Стручинські

— — — — —

На свіжу могилу у світлу пам'ять нашої дорогої братової, бл. п. Марії Никіфорук, яка упокоїлась 31 січня 1980 у Виндзорі а похоронена 4 лютого у Норт Бетлфорд, Саск., замість китиці квітів засилаємо $22.00 на „Промінь". Покійній Марії вічна пам'ять.

Від — Андрія, Павла і Михаліни, Семена і Насті
Миколи і Наталки, Олина, Марії і Параски
Никіфоруків.

— — — — —

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської у Витков, Саск. складають нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої колишньої членки, бл. п. Марії Никіфорук, яка упокоїлась 31 січня 1980 р. у Виндзорі, Онт., засилаємо $15.00 на „Промінь". Мужеві Петрові і синам та всій родині висловлюємо глибокі співчуття.

За відділ — Ганя Іванчук, голова
Ольга Волошин, секр.

— — — — —

На свіжу могилу нашої дорогої заслуженої членки відділу, бл. п. Параски Фуштей, відділ ім. Лесі Українки в Ту Гилс, Альберта, складає нев'янучий вінок і засилає $25.00 на журнал „Промінь". Родині висловлюємо щире співчуття.

За відділ — Марія Андріящук, Ту-Гилс, Алберта

Складаємо нев'янучі вінки у пам'ять дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Теодора Валіґроцького, який упокоївся 12 січня 1954 року та у шосту річницю упокоєння дорогого сина і брата бл. п. Романа Валіґроцького, який залишив нас 28 березня 1974 року в Торонті, в їх пам'ять засилаємо $15.00 на „Промінь". Покійним вічна пам'ять.

Дружина і мама Анна Валіґроцька,
дочка і сестра Оксана Гриньків, Брентфорд

— — — — —

Замість китиці нев'янучих квітів на могилу мого мужа, бл. п. Григорія Шнурка, у світлу пам'ять покійного складаю $10.00 на розбудову журнала „Промінь".

Дружина Ольга Шнурко з родиною,
Мисисага, Онт.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять мого дорогого сина Петра Бігуна, який упокоївся 1937 року, у 42 роковини смерти згадує його мама і родина і складаємо $10.00 на „Промінь".

Мама Параскева Бігун,
брати Тома і Йосиф, Реджайна

— — — — —

Складаємо китицю нев'янучих квітів у світлу пам'ять нашого дорогого мужа, тата і діда, бл. п. Михайла Топоровського, який упокоївся 4-го листопада 1973 р., в його пам'ять засилаємо $100.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анеля, дочки — Маруся,
Іванна і Кароліна, зяті і внуки,
Пайн Ривер, Ман.

Складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $5.00 на „Промінь" у пам'ять Івана Ґабриша з Гефорд, Саск., який упокоївся 14 лютого 1963 р., віддавши багато праці для громадських справ. Вічна йому пам'ять.

Діти, внуки і правнуки — Михаліна, Роман, Мирон, Дарлін, Роней і Донна Демянюки з Кермось, Ал-та. і Богдан Демянюк з Бирнабі.

— — — — —

У третю річницю нашого тата, бл. п. Василя Демянюка з Ню Вестминстер, Б. К., який упокоївся 2 лютого 1977, складаємо нев'янучий вінок — $5.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Діти, внуки і правнуки — Роман, Михаліна, Мирон, Дарлін, Роней і Донна Демянюки з Кемрос, і Богдан Демянюк з Бирнабі, Б. К.

— — — — —

У шосту річницю моєї ніколи незабутньої дружини Теклі Жук, яка упокоїлась 15 серпня 1973 року у її світлу пам'ять кладу нев'янучий вінок та засилаю $10.00 на журнал „Промінь", якого вона передплачувала та високо цінила. Покійній вічна пам'ять!

Муж Касіян Жук, діти і внуки,
Ґронлід, Саск.

— — — — —

У шосту річницю упокоєння дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Петра Немировського, який залишив нас у глибокому смутку 29 березня 1974 року, складаю в його світлу пам'ять нев'янучий вінок і засилаю $5.00 на „Промінь".

Дружина Анеля Немировська, Брентфорд

(ПРОВ. З'ЇЗД — стор. 20)

Контрольна комісія: Вікторія Зуківська
Леся Король
Анна Емська
Склад управи Філії Музею:
Голова — Анастасія Сенів
1-ша заст. голови — Ольга Ганночко
2-га заст. голови — Дарія Янда
Секретарка — Ольга Райчиба
Касирка — Фрозіна Романчук
Члени: Емма Верхомин
Єлисавета Прокіпчук
Марія Лазарук
Наталка Дептух
Юстина Саламандик
Одарка Юзвишин
Марія Прокопів

По обіді, який приготовили членки відділу Св. Андрея, відбулися спільні сесії для всіх організацій. Василь Димянів був головою цієї сесії, де по 5 хвилин говорили: Карла Козак, Едвин Бриджес, Таня Капіцька, Михайло Дзеник, Леся Єринюк ,Василина Татарин, Фівонія Пелех, Риджард Самоїл, Олександер Ґордей, та Тарас Юзвишин. Теми були:

1. Мішані подружжя
2. Асиміляція
3. Сумківські організації
4. В нашім місті потрібно . . .
5. Чому не вписуються в наші організації

По з'їздовій вечері в Авдиторії Св. Івана відбувся Дитячий Театр, в якім брали участь: Юлія Блажук, Євген Звоздецький, Леона Бриджес, Володимир і Іван Іщенко, Лариса Хом'як, Галина Магус і Галина Елков. Цей проєкт можна вживати по школах, бо він є на „видійо-тийп" і можна позичати.

В неділю по Богослуженню та по обіді в авдиторії Св. Івана, відбулася сумківська програма і частина З'їзду.

Резолюції які з'їзд ухвалив:

УХВАЛИ З'ЇЗДУ

1. З уваги на те, що провід складових організацій для сумківців не є задоволяючий, З'їзд стверджує потребу переглянути проєкти Союзу Українців Самостійників, щоб допомогти у виготовленні відповідної програми (для вжитку по відділах) яка дала б нашим сумківцям те українське культурне знання якого вони бажають навчитися.

2. Тому, що ширший загал не вповні познайомлений з структурою СУС й не знає цілей або завдань поодиноких складових організацій; З'їзд підкреслює, щоб члени центральних управ при кожній нагоді робили поїздки й поширювали ідеологію організації.

3. Тому, що брак священиків і відповідного проводу по околицях, З'їзд закликає Централю СУС зобов'язати відповідні особи, які б приготовили список різних допоміжних матеріялів та довідників, на яких, в часі потреби, відділи по околицях можуть покликатись.

Катерина Рожак і Фівонія Пелех —
секретарки

Довкола дому

Стефанія Кульба

КАПУСНЯК
(CABBAGE SOUP)

1 ф. квасної капусти
1 ф. свинини — реберця
3 платки бекону
1 цибуля
1 ложка муки
сіль і перець

Капусту переполоскати і трохи перекроїти. Залити окропом; вкинути реберця і варити одну годину. Бекон покраяти дрібненько, додати дрібно посічену цибулю і підсмажити на ясну краску, тоді додати муку і зробити засмажку. Розвести водою, розварити і влити до капусняку. Нехай закипить. Подавати.

— — —

БІШКОПТОВИЙ МЕДІВНИК
(HONEY SPONGE CAKE)

3 яйця
1 горнятко брунатного цукру
1 ложечка ванілії
1 горнятко рідкого меду
¼ горнятка оливи (vegetable oil)
3 горнятка борошна (муки)
2 ложечки соди до печення
½ горнятка січених оріхів (walnuts)
1 горнятко чаю

Цукор утерти з яйцями. Додати ванілю, мед і олію — вбиваючи дальше. Перемішати разом борошно з содою до печення і оріхами; додавати до маси на переміну з чаєм, мішаючи. Виложити до вимащеної форми. Пекти у вигрітій печі на 325° одну годину. Пробувати чи готове.

— — —

ДЕСЕРТ З ЯБЛУК І АНАНАСУ
(APPLE & PINEAPPLE DESERT)

½ ф. яблук
1 бляшанка ананасу (мала)
1½ ложки цитринового соку
½ грейпфрута
3 ложки брунатного цукру

Сполоскати і покраяти яблука в пасочки. Додати ананасу і соку з цитрини. Перекроїти грейпфрут на половину і вийняти м'якіш. Вимішати з масою і пересипати цукром. Ладити на кілька годин перед поданням. Вставити до холодільника.

— — —

СТЕЙК

¾ ф. стейка (round)
2 зелені перці
2 ложки оливи
2 ложки посіченої цибулі
1 зубець часнику (розтовченого)
½ горнятка тонко покраяної салери
½ горнятка бульйону
перець, сіль
2 ложечки крохмалю (conrstarch)
2 ложки води
1 ложечка soyasauce

М'ясо порізати гострим ножем в дуже тонкі пасочки. Зелений перець обмити зверху і середини і теж порізати в пасочки. На дуже гарячій оливі підсмажити м'ясо, скоро мішаючи, додати перець, цибулю, часник та селеру. Залити бульйоном, посолити та накрити. Знизити температуру та варити 5 хвилин. Змішати 3 останні складники та ними підбити соус; ще варити 5 хвилин і зразу подавати із свіжо звареним рижом.

— — —

CHILLED FILLETS IN SAVORY SAUCE

2 lbs. fillets of sole
seasoned flour
4 tbsp. oil
½ cup diced celery
1 green pepper, chopped
2½ cups tomatoes
½ tspn. sugar
1 tspn. salt, pepper
3 tbspn. ketchup
1 bay leaf
1 clove garlic, crushed
1 onion, chopped

Cut fillets in serving portions, dredge in seasoned flour, and fry in hot oil. Remove to 8" x 8" baking glass dish. Simmer onion, celery and pepper in the oil used for frying the fish until vegetables are tender. Add remaining ingredients and cook slowly for about 15 mins. Press through sieve. Pour the sieved mixture over fish. Cover and cook in 350° oven for 15 - 20 minutes, just enough to blend flavours. Chill slightly before serving. Do not serve cold as the fish will lose its flavour. Serve at room temperature. Can be prepared and cooked ahead.

— — —

PAMPUSHKY OR DOUGHNUTS

6 whole eggs
1 cup butter or margarine
1 cup milk
1 cup water
½ tspn. salt
1 cup sugar
2 packages dry yeast
6 - 7 cups frour

Dissolve yeast in 1 cup lukewarm water. In a large bowl beat eggs and sugar together. Add butter to scalded milk and cool to lukewarm. Add yeast and salt to beaten eggs. Work in enough flour to make a soft dough. Let rise till double in bulk (about 2 hours).

When doubled, turn onto lightly floured board and roll to medium thickness, cut with cutter or break off pieces of dough and shape into small doughnuts. Let rise until light. Deep fry for 2 minutes on each side.

When cool, slit one side and insert ½ teaspoon jam in each and sprinkle with icing.

НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ ПРИДБАЛИ

Л. Горичун — Принс Алберт, Саск. 2
Іванна Дженис, Едмонтон 1
(Для бібліотеки в Аргентині)
Марія Митрунець, Мирнам, Альберта 1
Анна Бойко, Торонто 1

Зголосились безпосередньо — Анна Завацька, Келґари, Софія Скрипник, Едмонтон, Софія Остапчук, Ля Саль, Кве., Ірина Тутка, Вестон, Онт.

Вітаємо в рядах передплатниць „Променя".

ПРЕСОВИЙ ФОНД ВІДДІЛІВ

Лашін, Кве. — Відділ Кн. Ольги в пам'ять І. Івака	93.00
Бюкенан — Відділ Л. Українки, рефер. С. А. Талпаш, передпл.	40.00
Едмонтон — Відділ Лесі Українки, рефер. Т. Островерха, передпл.	34.00
Норт Бетлфорд — Відділ О. Пчілки, рефер. К. Білик, передпл.	32.00
Смокі Лейк — Відділ О. Кобилянської, рефер. Луіса Райт, передпл.	32.00
Норт Бетлфорд — Відділ ім. Олени Пчілки	36.50
Сурей, Б. К. — Відділ О. Кобилянської	28.00
Ґримзбі, Онт. .... Відділ ім. Кн. Ольги	20.00
Відділ ім. Олени Пчілки — Ніпавин, Саск.	20.00
Відділ ім. О. Басарабової — Ґлеслин, Саск.	20.00
Відділ ім. О. Басарабової — Вакав, Саск.	25.00
Відділ ім. О. Кобилянської — Смокі Лейк, Алта.	25.00
Відділ ім. О. Басарабової — Ніпавин, Саск.	20.00
Відділ ім. Лесі Українки — Портедж ля Прері, Ман.	25.00
Відділ ім. Ольги Кобилянської — Кемлупс, Б. К.	25.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Анна Граблюк, Торонто	$50.00
Д-р З. і П. Зміївські, Тандер Бей	25.00
Оля Скегар, Вінніпеґ	10.00
Текля Кравчук — Виниярд, Саск.	10.00
Наталія Березнюк — Вайлд Вуд, Алта.	10.00
Марта Лебедович — Сирей, Б. К.	10.00
Валентина Єрмоленко — Міннеаполіс, США	10.00
Меланія Мельничук — Вегревил, Алта.	10.00
М. Маланчук — Монтреал	5.00
Еллейн Романюк — Едмонтон	5.00
Надія Сміюха — Портедж ля Прері, Ман.	5.00
Еффі Кузь — Ґрімзбі, Онт.	5.00
Н. Чорнейко — Ст. Кетерінс, Онт.	5.00
Микита Котульський — Торонто	5.00
М. Ґонсон — Монтреал	5.00
Анаст. Погранична — Ніяґара Фалс	5.00
Вісента Хрущ — Атабаска	5.00
Марія Костюк — Ту Гилс, Алта.	5.00
П. Блаженко — Стоней Крік, Онт.	5.00
Софія Степанюк, Мисисаґа, Онт.	5.00
Ліна Козяр — Етелберт, Ман.	5.00
В. Камінська — Келґари	3.00
В. Доброгорська — Вінніпеґ	3.00

По $2.00 склали: Я. Кук — Ванкувер, М. Савчук — Монтреал, Анна Ґулевич — Монтреал, Анна Стахник — Вінніпеґ, Оля Стручинська — Давнсв'ю, Л. Яворська — Ґрін Фільд Парк, Кве., М. Ґузяк — Саскатун, А. Валкович — Монтреал, А. Вахняк — Вінніпеґ.

Складаємо щиру пордяку за дар на пресовий фонд журнала.

6 СПОСОБІВ ЗАОЩАДЖУВАННЯ ҐАЗОЛІНИ

1 **ЗРЕҐУЛЮЙТЕ ВАШЕ АВТО.**

Багато малих клопотів можуть зуживати вашу ґазоліну і гроші.
Вибирайте механіка уважно. В середньому ви можете розраховувати найменше на 10% покращання в економії оливи.

2 **СПОВІЛЬНІТЬ ЇЗДУ НА ҐАЙВЕЙ.**

При 110км/год. ви використовуєте коло 20% більше ґазоліни, ніж при 90 км/год. Це заощадить енергію, заощадить гроші — і тому, що так безпечніше — це просто може зберегти ваше життя.

3 **ПІДТРИМУЙТЕ ОПОНИ НАПОВНЕНИМИ ЯК ПОТРІБНО.**

Підтримувати опони в максимально рекомендованому тиску — є легкий, безкоштовний шлях заощадження енергії.

4 **УВАЖАЙТЕ НА СВОЇ ШОФЕРСЬКІ ЗВИЧКИ.**

Уникайте швидкого старту і раптового гальмування. Плянуйте наперед; поєднуйте кілька коротких поїздок в одну довгу поїздку. Старайтеся уникати Rush-hour Trafic.

5 **КРАЩЕ СПОКІЙНО, ЗАЛИШІТЬ СВОЄ АВТО ДОМА.**

Переключіться на публічний транспорт. Або на спільну їзду автом. Або на велосипед. Або на свої власні дві ноги. Піти пішки замість того, щоб поїхати автом до крамниці за рогом —це розумний крок.

6 **ЯКЩО ВИ ПЛЯНУЄТЕ НОВЕ АВТО, — ДУМАЙТЕ ПРО МАЛЕ.**

Вага авта — це єдиний великий фактор, що впливає на віддаль в милях. Пам'ятайте, що кожний додаткових 1,000 фунтів ваги авта потребують екстра 150 до 170 ґальонів ґазоліни на рік.
Коштовна їзда!

Energy, Mines and Resources Canada
Énergie, Mines et Ressources Canada

ISSN 0380-2140

P 0-13 JAN 78
LIBRARY OF ST JOHNS
UKR ORTH WOMENS ASS'N
10611-110 AVE
EDMONTON ALTA T5H 1H7

ЧИ ВИ ВЖЕ НАБУЛИ СОБІ

"UKRAINIAN CANADIANA"

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ПОШТОВА ОПЛАТА 50 центів.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2